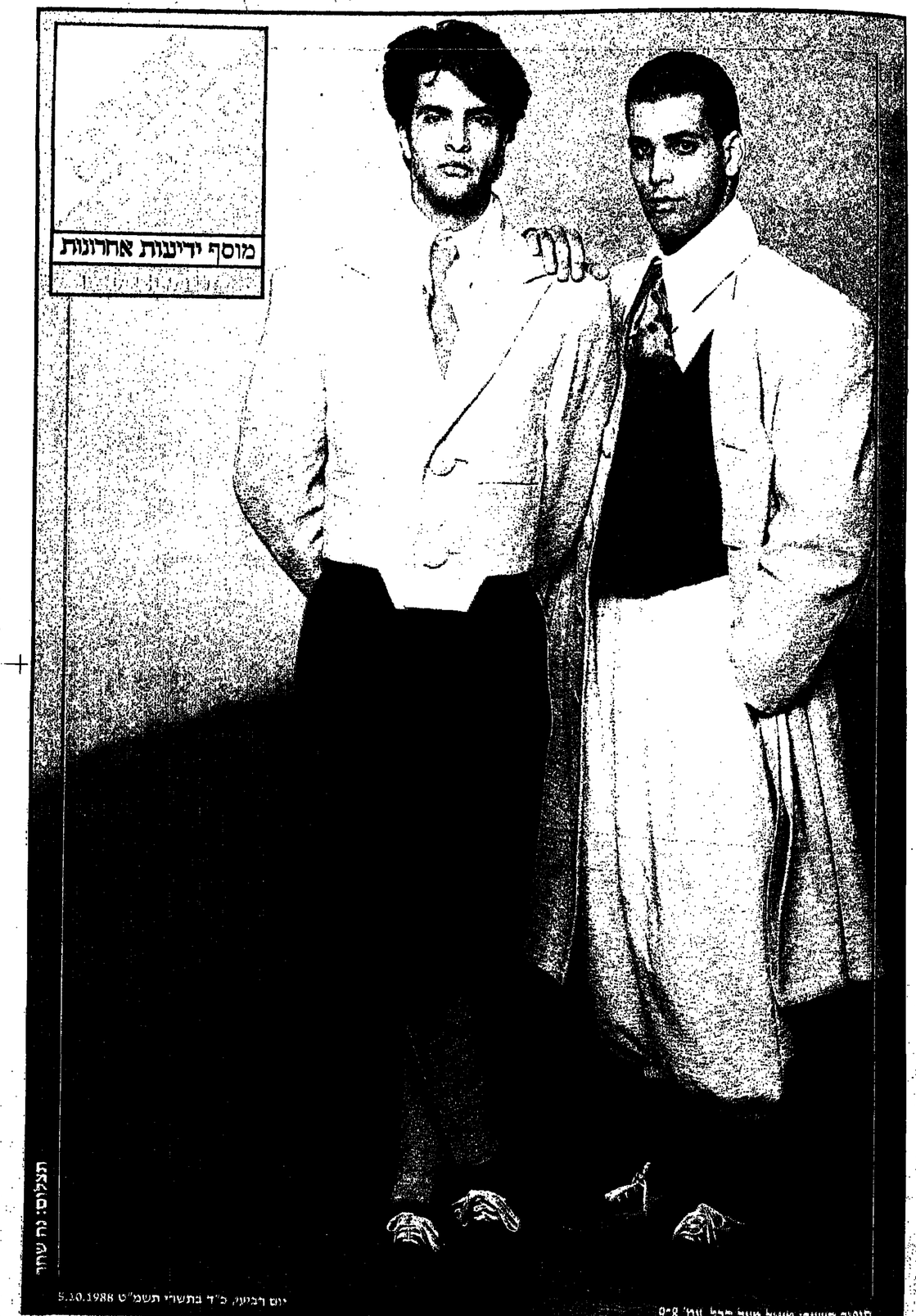

PARLIAMENT
AMERICAN BLUE

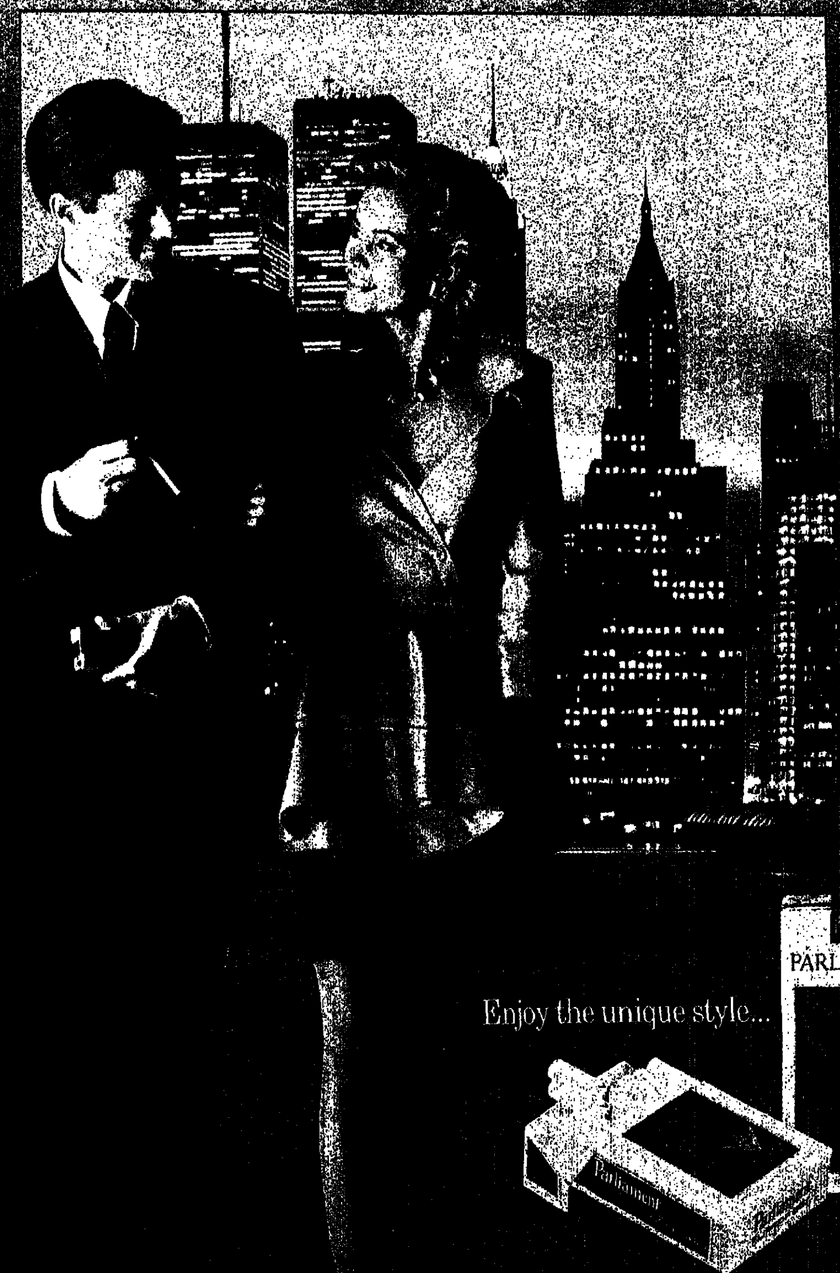

Enjoy the unique style...

אזהרה: משרד הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

● שולה טיבור

בלשון זכר

שולה טיבור היתה מזכירה בכירה בתה"ל, עד נישואיה לבריאל טיבור. למי בעשרים שנה. טאז היא מציירת. את המוטיבציה לציור קיבלה תוך כדי מסעות בעולם, לאחר שבעלה נתמנה למנהל מחלקה בבנק חבילאמי (של האו"ם). בימים אלה מוצגת תערוכתה, «מטאמורפוזים», בגלריה «גולדמן» בחיפה. הנושא: חיי אדם לאור המהפיכה הטכנולוגית. באחרונה הפיצה הסוכנות האמריקנית של שולה שיקופיות של עבודותיה בגליריות בניו־יורק. שולה קיבלה מכתבי תשובה, שברובם מתייחסים אליה כאל מר טיבור ובגוף המכתב שוב, בלשון זכר. «מעניין. במדינה שהפמיניזם חוגג בה, עדיין קשה להאמין שאשה מסוגלת לצייר מישאים טכנולוגיים», אומרת שולה, שעל־אף התחייחסות הזכרית אליה, כבר קבעה מועד לתערוכה באחת הגליריות היוקרתיות בניו־יורק, בראשית השנה הבאה.

שולה טיבור בתערוכה: בעקבות הטכנולוגיה

● רות שיטרית

תמונה ממותזרת

רות שיטרית: מיבצע־בזק

רות שטרית ערכה מבצע־בזק, לאסוף כספים למרכז טיפולי, שבו לומדים כמאה ילדים, אוטיסטים ומפגרים, מאזור רחובות. היא הקימה את «עמותת עטרה» וגייסה חברים ותורמים, במטרה להגדיל את ימי הלימודים ולהכשיר עידד. לאחר שאספה במחירות למעלה ב־20 אלף דולר – ערכה בביתה הסיבבת גן, כמיואלה למיבצע החתרמה. את הסכירה חמומבית ניהל בעלה, ח"כ מאיר שיטרית. בין האורחים בלטה חתייצבות כמעט מלאה של ראשי תערים וחיישובים של הסבימה. חחלק הכירורי כלל תצוגת אופנה, שהרמו פושטה בריצוי «צוד מיני"! ומקולני.

חלק ניכר מן חתרמים לא היו מתושבי הסבימה. היו שבאו מרחוק. כמו משפחת קרוסי, בעלי עסקים באמריקה ובאיזי. אחת הגברות לבית מרסיי, רח, ידידה של רות שטרית, הנשיא המונה וחתוזיזה אותה לסכירה חמומבית, בתרומה נוסמת, ושוב רכשה אותה חמונה, ושוב חחזירה לסכירה הומבית – וכך הכסילה את חתכנסות הנשמאס לה מאותה חמונה, רכשה חמונה נוסמת, וגם אותה הרמה מיד, באותה דרך.

חתר לוקליר על ג'אן קוליגס: «אני אוהבת אותה. תעניג רק להשתכל עליה». ואיך ג'אן מתייחסת אליה? «בבן, כשאתנו משחקות יחד, היא קוראת לי 'ונה', גם כשזה לא מופיע בחסיריט».

★ ★ ★

טיפים וטיפות

אורי ברנשטיין, משורר ואיש עסקים, אמר על המשוררים יהודה עמיחי, דוד אבידן ונתן זך: «הם רק מעמידים פנים של ציניות. האמת היא שהם דתכם להילחם כרומנטיות שלהם». ועוד: «משוררים הם עם צר עין. אפילו רעי לב. סופרים יותר מפרגנים זה לזה...»

★ ★ ★

מישל פיקולי, כוכב הסרט «זה אצלה בדם»: «אף פעם לא אסכים לשפוט בפסיביבל קולוגיג מעצבן אותי לעסוק בחתיחת ביקוות, וגם משעמם אותי לבדר אנשים. ובכלל, מי אותנו שנחרת שופטיסנו»

★ ★ ★

אוניקה ז'ונג, על ספרה «מענוחים ונשיקות» (מורה ביחן), שיצא לאור באחרונה, בחתנים אברה: «המתנה היקרה ביותר שקופר יכול לוסות בה, היא מחנת החיים. הסוסמות זיכו את עצמן במחנת החיים רק כאשר החלו להעלות על הכתב פנטזיות ושיות, סיוטים נשיים ואמת נשית, שלא מיסחה במייק־אפ».

★ ★ ★

ויטני יוסטון שכרה שני סוכני אפ.בי.איי., כדי לאבטח את מיית בית חלמותיה. עכה: «הרשתי שנגנסים לשתול עם מרגלים, במטרה לגגוב את הרעיונות שלי לפיגומים חדשים».

★ ★ ★

יעקבל ה בן־סידה, שאל שאלה רטורית: «למה שיגרו חלילה דוקא לפני יגום כיפור?" תשובה: «כדי להוכיר לאלוהים שעם ישראל חי. ושאם הגויים יכולים להגיע לחלל, אז אותו בטח יודעים את החוכמה הזאת».

★ ★ ★

● טום האנקס

חצי ירח דבש

טום האנקס, כוכב הסרט «בוי», הסוקרן בעת באריין, הפסיק את ירח הדבש שלו באמצע, כדי להיזדם לקידום הסרט. אשתו הטרייה נאלצה להבין, ולחכות לחצי חשוי של ירח הדבש. שיקרה אי שם בעתיד. זוהי השחקנית ריטה וילסון, אחתה הבין האנקס בעת צילומי סרט, למי 3 שנים.

העולם על־פי האנקס נחלק, לדבריו, לשני סוגי אנשים: «אלה שנוגנים לאנשים אחרים לצחוק ואלה שצוחקים כשהאחרים מצחיקים אותם. אני שייך, כמובן, לסוג הראשון. בילדותי לא התכוונתי להיות שחקן. מה שידעתי, זה רק שאני לא רוצה להיות שום דבר אחר חוץ משחקן".

האנקס, 32, טוען שילדותו הפרטית סייעה לו בבניית הדמות שהוא מגלם בסרט. לאחר שהוריו התגרשו, הוא נדד עם אביו ברחבי קליפורניה ו«היו לי הרבה אמהות חורגות».

«הייתי לגמרי נטול שורשים, וזה מה שעזר לי להבין את ג'וש, הילד בן ה־12 שגדל מיתאום בן 30», אומר האנקס, אב לשניים מנישואיו הקודמים, שההתבוננות בהם היתה אף היא מקור השראה לסוג הראשון. בילדותי לא

דאיה כהן, משמאל, עם נאומי מחכות ללונדון

תאומות משוחררות

אריים ומיגלית שפירא, צמד האומות בלונדיות, דוגמנית, השתחררו באחרונה מצה"ל. השתיים נראו בחברת עדי, חבן של שקי שקראש, בפתיחה של «נה נה מאב», מועדון חדש בסיס רחשרון, בהיולו של צעיר חיקון בגיגיו צה צה. את שמו האמיתי יודעים רק מעטים ●●● יסאן דפב ומנכ"ל חברת גדולה רגע באחרונה דרשה ב־30 אלף דולר תדר משווה. חסיבה: רצה בכל מחיר לנד בקיבדבת גרשון, שרשמתיו בלפחות עדים שירים וקיומים. הזר חתנדש, לאחר שהגיעו הנסו את אשתו מנחלה רומן, עם אחד חשבדים בחברה שרכש עבורה. לאחר חגירושין, נפרדו גם זוג הנאהבים. ותאשה היח כיום עם מאהב אחר ●●● דגנית כהן, נערת ישראל, השתחררה מצה"ל. רוצה ללמוד מינהל עסקים. אבל רק בעוד שנה. החדש היא נוסעת לתחיות מיס עולם, שתתקיים בלונדון.

בפתיחות אולם הקבוצה החדש של «הכשיטו ברחבת ויתולוס» ברמת־גן, בבעלותם של אשר דינגבאום ושלמי שמואל, דיוגמנת לצירה של נאמן, דוגמנית שהורה עוה, שהגיעה אליו. בארה"ב.

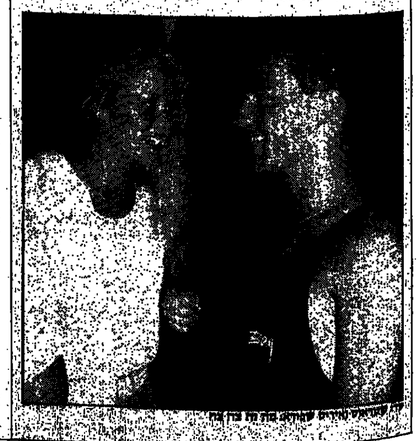
אריים שפירא, מדר מן בדן בגד

טום האנקס עם אליזבאת פרקינס: השראה מרחילים

● הנסיכה קריסטינה

נסיכה באולימפיאדה

הנסיכות של בית המלוכה הספרדי מושכות כיום את תשומת לבם של אמצעי תתקשורת בעולם. בארמון לה־זרואלה במדריד יש שתיים כאלה. קריסטינה ואלנה, בנותיהם של המלך חואן קארלוס ואשתו סופיה, שהיא אחותו של קונסטנטין, המלך הגולה של יוון. אמנים, שהשתיים הן חתגלמות קסמו של בית המלוכה דז ברבון, יתר מצאנאיו תאחרים. אוחתי ספרד נהנים מתשובתה שיש לחם נסיכות פרטיות משלהם. הבעיה היא רק, שאין כמעט שערוריות בבית המלוכה הספרדי. לכן עוקבים בדריכות אחרי פעילותן וקווי אופיין של שתי הנסיכות הצעירות.

הנסיכה קריסטינה: דם ספרדי

קריסטינה, 23, היא תאקסטרוורטית והסטרטיבית שבין השתיים. אוהבת בילויים, מסיבות, משתתפת במירוצי סירות, אפילו הביאה לספרד גביע ומשתתפת במישחקים האולימפיים בסיאול.

אלנה, 25, היא הרוסנטית והמופנמת שביניהן. היא מטפחת תדמית של אשה צעירה, רציינית, אינטלקטואלית. ובחרה לעבוד מחוץ לבית, כלומר, הארמון. בבוגרת בית־ספר גבוה לשפות, היא החלה באחרונה ללמוד אנגלית בבית־ספר במדריד. מאביה ירשה את המשיכה לארביאולוגיה ולצילום. כדי לצאת ידי חובה מלכותית, היא רכבה מדי פעם על סוס, אלא שנפלה ממנו ונחבלה וכן קיבלה פטור מרכיבה.

● ירון אפשטיין

מעריצה צמודה

ירון אפשטיין קיבל טלפון בחצות, מבימאי הטלוויזיה דני ולין, שיתייצב תוך ארבע שעות ברמת חגן לצילומו הצמודנית «שביל באמצע שביל בצד». ירון, בעבר מר ישראל וכיום עמ ומאמן קראטה, לא חשב פרבה. גם לא על הצמודנים ולא על 39 המעלות שהראה המדחום. לקח את האוטוביאוקי נסע לעגן. בדרך, המכונית התחממה וכחסה. ובהמשך הדרך גם הרגישה הלכה. ב־5 לנמה בוקר הגיע לאחר הצילומים.

הצילומים נמשכו 12 שעות. בחום גבה. תוך כדי, עלה גם חחום הפרטי של ירון. לכמוך, הצילומים הסתיימו בחצלחה. החוצאה, קלים של לחיצו ־ רק

ירון אפשטיין וחחום עלה

ירון אפשטיין קיבל תשיר ורדע את חדרך", ויקרן בטלוויזיה בקרוב.

כשחוך חביחה בלילה, צערה לו בחורה מתוך מכונית. שחתנה ליד ביתו. כשלא חחייחים, צערה שוב וגם יצאה לקראתו וחודיעה לו שהיא מאוהבת בו כבר חיבה ומן, ושאין לו ברירה. חמנם לא יתחוקק ממנה. ירון חשב מיד על חעלילה של «חיזור מרלי» אבל סיבם בינו לבין עצמו, שזה לא המקרה שלו.

כדי לחרגיע את הרוח חנסערת, חזמין אותה אליו הביתה. המעריצה עלתה בהתלהבות. אבל חסתלקה מיד, כשראתה את אשתו של ירון ממנקת מחדר השינה, לקול בכיה של חתינוקת וקריאות הצחלה של שני הילדים חאחרים, שכבר חיכו לאבא שיחזור.

עורכת: בלה אלמוג
זמנים מודרניים

שמעתי את שז שרה

שז, לשעבר אפרת עוז, משוררת, עשתה קצת כסף בעקבות הופעתה ב„זה הזמן", בטלוויזיה, והצהירתה: „אל לסביות כעכשיו לא אם זמרת ● בראש מגולח, בצמה על העורף, בקרטיפיקוט: שוז, הדא צוענקת את שיריה החושניים, הבוטים והנוגעים ● סופרמסטרים של אמת, אם רואים את החיים כמו שהיא רואה אותם נשלטים על ידי המשולש: גברים, כסף, פסיכיאטריה

■ שוש מיימון

בארץ זה זין ודדי־עדבי · הזין דודדי הוגה/ והזין העדבי מבצע · ואמנם מפשקות רגליים· שיכנס בנו הזין/ ונגדיל עצמנו לפלוט עוד זין/ פעם עדבי פעם יהודי · באריות הברית הוא כישו למעמדם פרוטסטנטי· כישו הוא יפני בדודי הדדי/ אבל תמיד הזין נשאר זין

את הדלקת על מדרכות שהזין דודדי הלאומי היכנן/ והזין העדבי בנה/ את זה בתוך גדרות/ שהזין דודדי העדבי תקע בו מסמריות/ מן השמים מורידים לך זין/ שמי אלוהים והוא שומר עלייך/ ונתביר הוא קדוש/ מי הוא זין.

מדעי על בדיבוך, בתי/ כדעי על בדיבוך, בתי/ הבדוי הנדה/ הבדוי הנדה/ לון האלהי.

את השיר הזה גיליתי בחוברת „נגה", כתב עת פמיניסטי, על החתום היה שם עם צליל אחר: שז. התקשרתי לעורכת, רחל אוסטרובצ'ין, לברר מי היא שז, ואיך יוצרים איתה קשר. למה התקשרתי? כי השיר תפס אותי. בגנוות שבו, וכמובן גם באמת שבו. טופסוף מיסוי נוגעת בבעיה האמיתית. ארסטרוביץ סיפרה, ששז היא משוררת לסביות, ושאינה בסוגה אם תסכים להראיין. והעקשנות לקבל את מספר הטלפון שלה.

זה היה בחודש אפריל. שז נשמעה לי חשדנית, מסתגרת. ומתחמקת. על ראיון לא רצתה לשמוע בשום אופן. „את הטעות הזאת עשיתי פעם אחת", הסבירה, „הופעתי ב„זה הזמן", בטלוויזיה, וכמה ימים אחר כך, תקפו אותי. אני מודאגת, אני שותקת, אני פוחדת".

סיכמנו שתשלח אלי שירים. נוסטלגי שלה, ואולי כך נראה מה לעשות, ואיך, ומה.

הטקסטים שלה רק הזיקו אצלי את הסקרנות, והרגישו את הפער בין האומץ והחזעה של כותבת שמבינים עניין של תרבות לסבית, ותרבות 'סטרייטית'. אני נזוזה כי הזמן מתרבות הסרוסקואלית. אני לא אגיד 'סרס שעוסק בגבר ואשה'. כי הדברים הם קודם כל אנושיים. אבל מי ששומע שזה 'זמרת לסבית' לא יבוא לראות. לפני המזאה ולפני הכל, אני עוסקת ברגשות שלי. וכמו שתרבות הסרוסקואלית מקבלת ולגיטימית בעיני, ככה זה צריך להיות גם מהצד השני.

„כשהתחלתי לשיר, שרתי באיזה מקום שיר אהבה לאשה. וראיתי שם כמה בחורות לחשות וצוחקות. לא ידעתי אם לצחוק או לבעוט. לכתוב שיר אהבה לאשה נראה לי הדבר הכי טיבעי בעולם. ואז באו התגובות מכוער, זאת אומרת, ואזה, כביראה שאני באמת חריגה".

„ב'עיר צעצוע', למשל, אני מרבדת על חוסר מרחב המחיה ללסביות, ועל השליטה של גברים בחיים שלנו. רומאים, פסיכיאטרים פוליטיקאים.

– תאהב אותי תאהב אותי/ תתבקע אותי תגיד לי/ שאתה מטורף על/ הצורה שלי תגיד לי/ שאתה מתעלף מרעדות שלי/ תלחש לי מלים גסות/ תזיה נוד שלי/ תשפוך את עצמך על הרגליים שלי – קטע מתוך שיר אהבה לגבר/ שפתבת. איך גברים מעכלים אותך?

„גברים פוחדים מלסביות כדר מבינים עניין של תרבות לסבית, ותרבות 'סטרייטית'. אני נזוזה כי הזמן מתרבות הסרוסקואלית. אני לא אגיד 'סרס שעוסק בגבר ואשה'. כי הדברים הם קודם כל אנושיים. אבל מי ששומע שזה 'זמרת לסבית' לא יבוא לראות. לפני המזאה ולפני הכל, אני עוסקת ברגשות שלי. וכמו שתרבות הסרוסקואלית מקבלת ולגיטימית בעיני, ככה זה צריך להיות גם מהצד השני.

„כשהתחלתי לשיר, שרתי באיזה מקום שיר אהבה לאשה. וראיתי שם כמה בחורות לחשות וצוחקות. לא ידעתי אם לצחוק או לבעוט. לכתוב שיר אהבה לאשה נראה לי הדבר הכי טיבעי בעולם. ואז באו התגובות מכוער, זאת אומרת, ואזה, כביראה שאני באמת חריגה".

„ב'עיר צעצוע', למשל, אני מרבדת על חוסר מרחב המחיה ללסביות, ועל השליטה של גברים בחיים שלנו. רומאים, פסיכיאטרים פוליטיקאים.

– תאהב אותי תאהב אותי/ תתבקע אותי תגיד לי/ שאתה מטורף על/ הצורה שלי תגיד לי/ שאתה מתעלף מרעדות שלי/ תלחש לי מלים גסות/ תזיה נוד שלי/ תשפוך את עצמך על הרגליים שלי – קטע מתוך שיר אהבה לגבר/ שפתבת. איך גברים מעכלים אותך?

„גברים פוחדים מלסביות כדר לסביות מגיעות מכל מיני מקומות, מנטאליות וסביבה. זן בוגות את חייהן לפי איך שגבראה לזן, את כל חזון ואחרת. לגקודה הלסבית שלי. כל חזון אומרת לסביות לסביות לסביות!. אני לא מנסה לתתחמק מהעניין. אני לסבית. מעניין, שאת לא שואלת אותי על שיר גבר ושרת איזה שיש לי ברפרטואר. אני גבר כל סוג של הרג, או קיטוח, או דיכוי, או שימוש לרעה, ולא רק בבני אדם".

– אני כל חזון אומרת לסביות לסביות? נראה לי שהמסיגים חולמניות שלך אובסביבים.

„אין דבר כזה אובסביה. יש אורח חיים, שאותו את חיה. משורר וומר, שיתמתה בתוך העולם שלו, אף אחד לא יגיד עליו שהוא אובססיבי, כי הוא כותב על העולם שלו. בארץ שלנו כולם נחשבים סטריטים, עד שלא יצאו מהארון".

– שיתחת מצבאי?

„לצערי כן, בסך הכל אני שימוש ידי תלוש. בצבא הייתי משיקיות חינוך. חלכתי לצבא, כי הייתי קטנה ופיפטה. היום לא הייתי מתגייסת. לא הייתי נותנת יד לארגון, שנעיר למטרות הרג. מסיבות גבריות, שאין לי יד ורגל בהן.

„אני גם חולמת לבצע שיר גנר הביבוש. רוצה לשמוע תקשיבי.

„בזמן האחרון, מאז שהתחלתי לעבוד עם מוסי, האמרגן שלי, התחילו לבוא אלי גברים אחרי הופעה. אמרו שגורא מחרי ממני. שחשבו שיהיה משהו אכזרי ושונא ומכמה, ושהופתעו למצוא בן אדם. אעבור את הסטריאוטיפ של הלסביה, והפמיניסטית. כי קודם כל, אני מרגישה אנושית. בן אדם. יקר עם זה באים הדברים האחרים.

– בכל זאת, מה זה אחבת נשים?

„זה חלוי. זה אינדיבידואלי. לסביות מגיעות מכל מיני מקומות, מנטאליות וסביבה. זן בוגות את חייהן לפי איך שגבראה לזן, את כל חזון ואחרת. לגקודה הלסבית שלי. כל חזון אומרת לסביות לסביות לסביות!. אני לא מנסה לתתחמק מהעניין. אני לסבית. מעניין, שאת לא שואלת אותי על שיר גנר ושרת איזה שיש לי ברפרטואר. אני גבר כל סוג של

■ צילומים: גיקליק פיודיק

(המשך בעמ' 20)

„אני לא מנסה להתחמק מהעניין. אני לסבית. מעניין, שאת לא שואלת אותי על שיר גנר ושרת איזה שיש לי ברפרטואר. אני גבר כל סוג של הרג, או קיטוח, או דיכוי, או שימוש לרעה, ולא רק בבני אדם"

גבי את הנתב"ד – 'אפרתה' וכל זה. יום אחד ישבתי בהופעה ג'ז, ואמרתי לעצמי 'ממש נמאס לי מהשם שלי'. השתעשעתי ברעיון, אבל אף שם לא נראה לי מתאים. ואז חשבתי: אמצא לי שם ומני. חיכרתי את ראשי התיבות, ויצא שז. כשיצאתי מההופעה, אמרתי לעצמי: 'זה'. יש לך שם חדש. לקח קצת זמן עד שאנשים התרגלו. היום זה רבוץ אלי. כולם קוראים לי שז".

– מפרי קצת על עצמך.

„בת 29. בוגרת תלמה ילין. למדתי משחק, ורק בזמן האחרון אני מתחילה להתייחס אל עצמי כאל אמן. לתת לעצמי את הלגיטימציה של התואר 'אמנית'. באופן לארברור חיכיתי שיבוא הרגע, שאתחיל לעשות את הדברים האמיתיים בחיים. רק חיום. אני קולטת, שהאמנות זה הקטע הרציני שבחיים. זה כמובן נובע מזה שיש שמתייחסים אל אמנות כאל שטויות.

„תמיד רציתי להיות שחקנית. ויער היום אני כל הזמן הולכת לבחינות לבית ספר למשחק, ואז, או שאני נכשלת ולא מקבלים אותי, או שאני עוברת ולא הולכת ללמוד. תקופה מסויימת הייתי עיתונאית ב„על המשמר". רשמתי בעיקר חיצגים פמיניסטיים. עד שלב מסויים, הרגשתי שכתיבה עיתונאית עוזרת לי לגעות את השורות. לחמצת. אחר כך הרגשתי שזה יותר מדי מתקצע. שאני צריכה לבאת מזה. ככה אני עושה עם כל דבר שאני עושה. לשבור את הכלים. יש משהו משכך חרדות בשיגרה. אבל בסוף זה מגוון ומסמסם.

„בעיתונאית, כשפגשתי שחקנים, חתרשמתי שאני לא רוצה להיות בצמקום. לא מתאים לי. להיות בוגר בתוך מחנה. קלסתי, שלהיות שחקן זה להיות האש קטן, ויש, כמובן, גם פחדים שבגלגלם לא הגעתי לבמה. חשוב לי לשמור על החופש שלי. לא להיות יותר מדי מושפעת מהסביבה. לא לחשוב בשטאנצים. ואני כמובן עדיין זוחלת יום אחר גם לשחק".

– לשיר זה לא רחוק ממישחק. גם באן את על במה. למה חיבית עוד עכשיו?

„יום אחד קמתי והחלטתי, שבעצם אני רוצה לשיר. כנראה תמיד חלמתי לעשות את זה. יום אחד מצאתי את עצמי הולכת לשיעורים לפיתוח קול. בכלל לא חלמתי לשיר חומר שלי. חשבתי לשיר קצת בפאבים. היתה לי מורה נפלאה, שאיכשהו יצא שאמרתי לה שאני כותבת, והיא דחפה אותי לשיר שירים שלי.

„אני כותבת שירים מגיל שבע. לא כותבת הרבה. אם אני כותבת בשנה 15־10 שירים טובים, שאני עומדת מאושרת־ים, אני מרוצה מעצמי".

– מתי עמדת על דעתך, שאת בעצמם לסבית?

„הבסחת לי שתניחי לי. אז אגאו לא אספר לך מתי, למה, איפה ואיך וכמה. כשהיה ברור לי שאני לסבית, היה ברור לי שלא אשאר בארון. אז למרות שאני מרגישה מאוד לא נוח לדבר על זה, אני לא רוצה להתחמק מזה. אני לא צועקת בכל מקום שאני לסבית, אבל אני לא דואגת להסתיר את זה".

– מצד אחד, השירים שלך צרוקים פמיניזם ואנטי. מצד אחר, את לא רוצה לדבר על זה. זה קצת פראדוקס, לאן אז שאת מתחבאת, אז שאת יוצאת מארון.

„יש קטע קשה בלהיות זמרת לסבית. את לא שואלת הטרוסקואל על חייו האניים. אבל אותי כן שואלים, ועד איך, הכל חזון. לא מרפים מזה. כאילו מי יודע מה, מה העניין?

„אבל זה לא פשוט לצאת מארון. כשאומרים לסבית, מיד מסוגים אותי, ואז אני כאילו שוליים. מיעדת רק לסביות ולקומץ מסרטים. בארץ לא רוצה להתחמק מזה. אני לא מחלש. חר משמעי. אבל כשעשה דם מאור חושקים בלסביות. למשל, בתור תוספת שלישית ויד. תמיד אחרי זה, שואלים אותי אם אני שונאת גברים. אמרתי לא. אני לא שונאת גברים. חעוזי לחשתמש בזיר' בתור סימבול. כמו שגברים משתמשים בשדים בתור סימבול. אולי זה יכול לעזור לגברים להבין, שגשים לא אמורות להיות מתוכאות מזה, שמשתמשים בתחת שלהן בדי לקים מוצרים. כשאשה שואלת למה משתמשים בשדיים שלי בתפוחים, אומרים 'משהו רפוש אבלגה, היא לא שלמה עם הנשיות שלה.

„בזמן האחרון, מאז שהתחלתי לעבוד עם מוסי, האמרגן שלי, התחילו לבוא אלי גברים אחרי הופעה. אמרו שגורא מחרי ממני. שחשבו שיהיה משהו אכזרי ושונא ומכמה, ושהופתעו למצוא בן אדם. אעבור את הסטריאוטיפ של הלסביה, והפמיניסטית. כי קודם כל, אני מרגישה אנושית. בן אדם. יקר עם זה באים הדברים האחרים.

– בכל זאת, מה זה אחבת נשים?

„זה חלוי. זה אינדיבידואלי. לסביות מגיעות מכל מיני מקומות, מנטאליות וסביבה. זן בוגות את חייהן לפי איך שגבראה לזן, את כל חזון ואחרת. לגקודה הלסבית שלי. כל חזון אומרת לסביות לסביות לסביות!. אני לא מנסה לתתחמק מהעניין. אני לסבית. מעניין, שאת לא שואלת אותי על שיר גנר ושרת איזה שיש לי ברפרטואר. אני גבר כל סוג של

תמלים הן קטע מעובד מתוך שיר של חנא אברהנא, משורר ערבי מחיפה.

דקמה שלי מגלה
במוקר/ דקמה שלי מהול בדם
ואבק/ שבריסה דמוקר/ סגרי את
דלדלי ודחיקו מעלייך את
כותרות הערוגים.
אנחנו נגנקים את דיסמרי/
אנחנו שוקרים את דחיתים/
בבריות/ בבלאגה.
אנחנו דיקמים את דוחדים/
אנחנו דיקמים את הדחיות/
בעזה/ בדחיישה/ בסעלה
הרגעה.

– למה את מרדדת?

„אני נוגעת לחשוב מחשבה עצמאית. ללכת בראש שלי. זה סוג של ובאה. ואני נוגעה. כמובן, להגיד בקול רם דברים הנאמרים בחדרי חדרים. אני הכי רוצה לשנות את העולם, לכן אני שרה. גבר דיכוי של נשים על ידי גברים, אבל באופן פרוכסואלי, אני לא מאמינה שחמצב ישתנה.

„הזום, אני נוגעת הנאה אירדה לשיר שיר גבר הרג של בעלי חיים, אפילו אם זה לא יעגע את מותה של פרה אחת. אין לי שליטה על שינוי העולם. אני לפחות צוקעת את מה שאני מרגישה, ראיתי בי את הילדה הרעה, המורדת, אבל הייתי ילדה מובהת שניסתה להיות טובה. לא ראיתי עלי שאני מנסה להיות ילדה מובהת מי שלא נעבוד דום כשעשר קודא לו, לא

(המשך בעמ' 20)

גימל בארץ הפו"פ

מועדוני הפנויים פנויות הם כתובת או מיפלט לגימל, שבאה אליהם כי היא לבד, וכמעט ברור לה שתצא מהפגישות לבד, או ביחד, אבל בעירבון מוגבל ● חולמת על ג'נטלמן עדין, מבין ומבוסס, אבל במציאות כמו במציאות. הג'נטלמן לא תמיד ג'נטלמן, והאהבה – מערכת שיקולים

באורי ותמי שמיר: מלך הוא זה שמצא לו כלה כבר בפגישה ראשונה. מלכה, זו שמצאה חתן

■ סימה אלה
■ הצלומים: מירי לאלו

אותו ערב לא היתה גימל במצב־רוח לחגוג אף אחר. זה קורה, לג'לוהאמין, מפעם לפעם גם לפנויות. אז מי שלא הבין עובדת חיים פשוטה זו ברמז רק, באלץ להטוף את זה כמו טיל ברמז עבה. זה בדיוק מה שקרה לחמוי אחר, שחשב שאם היא חתול והוא עכבר, כפי שיתברר בהמשך, אז היא כבר משתוטת לפניו על הריצפה ומנשקת את כפות רגליו כאילו לו, ודק לו, וחיבתה בשקט בחשיכה.

קשה להסביר איך הוא לא הבין, שאם גימל תופסת לה במערבון מקום ליד שולחן, סמוך לכניסה, פירושו, שכמעט לא בראש שלה להיות עם אף אחר. אילו רצתה לתפוס, היתה נכנסת יותר לעומק, ואפשר לסמוך על אשה שהגיעה לגיל 42, שהיא יודעת איך להתבייש על האוויריקס שלה.

גימל, כדי להבהיר את העניינים, היא נרשמת, מהלה, מחלקה בבית אבות, חמש שנים פנויה, מחלקת דירה שכורה עם דייר צעיר וחולמת על ג'נטלמן עדין, מבין ומבוסס. אבל במציאות כמו במציאות, הג'נטלמן לא תמיד ג'נטלמן, והאהבה היצה מעדכת שיקולים עניינית, והחיים בוכל.

מובילים אותה למועדוני הפו"פ למיניהם כדי להפיג את הבדידות ואת השיעמום.

למרות שגימל חיית־מועדונים ותיקה, באותו מוצאי־שבת בכנסה כמעט הראשונה למועדון הפו"פ של „סילוף" בתל־אביב, שקיים כבר שלוש שנים, המארגן, בין יתר הפעילויות שלו, גם ערבי ריקודים במוצאי־שבתות באולם „מקסים". גימל שלמה בכניסה 15 ש"ח, וקיבלה לידיה פתק, חצי השני של הפתק הסתובב לו באולם הריקודים וחיפש אותו, שתשלים אותו.

אולם הריקודים, שרואה שמחות גדולות מזה באמצע השבוע, מואר קלושות בגוונים צבעוניות מהבוהבות מטערבת הדיסקו ואלקטרוניות של מאיר שצברג, הדיסקו־ג'וקי וקהלו של המועדון, ומחוברות שרלקו על שולחנות עגולים, מכוסים מפות אדומות. בשעה עשר, מתחיל המקום להתמלא. באה הקבוצה מירושלים, באים כמה מחיפה. רובם מגיעים מעבר גוש דן. מאחורי הבר עומד הברמן, משתגע משיעמום, כי החברה לא נוגעים באלכוהול. רק מיץ או בירה.

מאיר, חדי, ג'יי, שבא מנהייות, עומד מיזוע על הבימה, בחולצת טריקו, ומכריז לתוך המיקרופון: „הזוג הראשון שיעלה ויריקוד ארבעה ריקודים לפחות, יקבל תקלים". הרצ'בלים מאיימים על השפיות. מישהו ניגש אל גימל, פתקאתו בידו והוא ומעיק לה בעליצות:

„מה יש לך..."

אמרה לה. „תחול ו..."

„בסדר", אומר הג'נטלמן, מרוצה. „אני עכבר?

„לא רוצה", קפצה גימל במהירות, „אני לא מחפשת עכברים".

קאט. זה היה באמת גועלי מצידה.

■■■

בדוך־כלל המוסיקה במועדונים רועשת כל־כך, שאי־אפשר לנהל שיחה של ממש. צריך לצעוק את משפטי הפיזור והכרחיים, ואחר־כך לצאת החוצה כדי לשוחח על־באמת. גימל, קליינטית קבועה, של הרבה מערבי הפו"פ בעיר, מורה באכזבה, הרחמני של הפנויים הפנויות שנפגשים במועדונים – גרוע מאוד. היא אומרת: „הגברים אומרים שאי־אפשר למצוא במועדון אשה לטמרות נישואין, כי הם חושבים שהבחורות שוכבות עם כולם וגבר רוצה שהבחורה שלו לא תהיה מזכרת אצל כל אחר במיטה".

מעם חשבה שתמצא תתן במועדונים. היום לא. לא בגלל שהיא מוסלת אותם. הם, לדעתה, פשוט לא רציניים. הם באים רק כדי לבלות. „אבל אמשיך ללכת לשועדונים עד שאתחתן. זו שאלה של מזל, ואני אוהבת חיי נישואיך.

„האמת היא", סיפרה בגילוי־לב, „שלא הסתגלתי לבדידות ואני נמצאת בשלב שנמאס לי מחכל. בורא קשה לי, כי אני נתקלת כל הזמן באותם אנשים שאני מכירה, ואין לי עוד על מה לשוחח איתם. מה גם שאני יודעת שהם מחפשים פלירט לערב. מצד שני, אין לאדם בודד הרבה ברירות. הוא לוקח מה שיש".

את החברות שלה הכירה גימל באותם מועדונים, ומן הסתם הן רק מחכות לרגע שיוכלו לוותר על חברותה לטובת גבר שנבדק פוטנציאלית לנישואין. „אני מתביישת ללכת לבד למועדונים. אני משתדלת ללכת עם חברה אחת לפחות. יש תקופות שאנחנו אורבע חברות. לפעמים רק שתיים. כשאנחנו יחד, אנחנו מזמינות לנו לשולחן אוכל ושתיה ומסתדרות".

ב„ריקי", בדרום המסגר בתל־אביב, עכור שתייה, צ'יפס, סלט וגבינות, משלמים 20 אולי 27 שקל. ב„אנרג'י" יקר בצורה לא נורמלית. מנה צ'יפס אחת עולה 9 ש"ח, בכל מקום אחר, בירה „מכבי" עולה 3, אולי 4 ש"ח, ו„אנרג'י" 6

מוריס שקנטי ומול אשואל: לאדם בודד אין הרבה ברירות. לוקח מה שיש

נשים במינהל בשנות ה-2,000

הכנס השנתי של מזכירות בכירות ומנהלות משרד

בהשתתפות: ח"כ אורה נמיר • גב' יהודית היבנר • ד"ר נייצה שפיראליבאי • ד"ר איילה מלאך-פיינס • ד"ר יריב בן אליעזר • ד"ר דבורה חבינוב • מר אביגדור אולשנסקי ומרצים בכירים נוספים.

הכנס יתקיים ביום ד', ח' בחשון תשמ"ט (19.10.88) בכפר המכביה, רמת גן.

פרטים והרשמה: המכללה למינהל שלוחת גבעתיים, בית"ס למזכירות בכירות, רח' משמר הירדן 20, טלפון: 03-5715344/5 בין השעות 14.00-08.00, בימים ב' וה' גם בין השעות 19.00-16.00. מועד אחרון להרשמה: 7.10.88.

עיריית גבעתיים

המכללה למינהל
מיסדות של הסתדרות הנקניקים

פוגל לדין בורוש

הבוקר. גימל חזרה הביתה רטובה אך מרוצה.

■■■

למרות הסוף הטוב של גימל, נראה כי היא קצת העכירה לפנויים את מצב הרוח. היא דיברה על בדידות, היא דיברה על אכזבה, היא דיברה על דימוי נמוך, ואפילו

על איידס לא ויתרה („בגבנסים למיטה על החיים ועל המוות"). אבל יש סיפור־רקע על מלכים ומלכות, גם בקסם הזה של פנויים ופנויות.

מלך הוא זה שמצא לו כלה כבר בפגישה ראשונה. מלכה היא זו שמצאה לה חתן כבר בפגישה הראשונה. בזוג סילון עברו בשלוש שנות קיומו ב־30 אלף פנויים ופנויות. 100 זוגות כבר התחתנו והמחיר, בהשוואה לשטרדי השידוכים, ממש אפסי: בערך 180 שקל לסופשבוע בבית מלון, 40 שקל לטיול של יום אחד בשבת, 120 שקל בעד סדנת תקשורת, שכוללת שישה מיפגשים עם פסיכולוג קליני.

כל העסק הזה התחיל בבילוי סופשבוע בבית קיי בנהריה. יפה ומאוד משמן, מוארבע הזוג, והחברים של המו"פים, העלו את החבר"ה על רכבת פצונה ובדרך כבר אירגנו שירה. אירגנו ריקודים, אירגנו מאפרת ליצנית. היה שמח מאוד. תמי, פקידה בבנק, אז בת 25, ואליקי, עובד אצל מבשלת בירה, אז בן 30, נפגשו בבית קיי בסופשבוע כזה שנערך לפני שנתיים. שמונה חודשים אחר־כך נישאו.

תמי היתה בחודש השמיני לחריונה ונראית סתפר־מאושרת. „הייתי מעוניינת להכיר מישהו כי בחוץ אין דרך נורמלית להכיר בחורים", סיפרה תמי בגילוי לב עצום, בחיוכים מתוקים, ובצחוקים מתפרצים. נשים נשואות נראות יותר מאושרות, אפשר לחתרשם, ולהסתייג מקביעה זו במהירות. „אז יום אחד מצאתי מודעה של חוג סילון בעיתון, על סוף־שבוע בנהריה, והצטרפתי.

„היה נורא נחמד. היו איתנו פסיכולוג וסקסולוג והיו ריקודים והפעולות. בהתחלה לא ראיתי אף אחד מעניין מסביב, אבל פתאום אליקי בנבנס לאולם, תאמינו או לא, אמרתי לחבירה שלי: 'את רואה את הבחור הזה. אותו אני תופסת'. החברה שלי צחקה עלי ואמרה לי: 'מה את חושבת את עצמך'. אמרתי לה שאני לא חושבת ת'עצמי כלום, אבל זה הגבר שלי. אני מאמינה בקליקים".

באותו אחר־צהריים במלון, כשאירגנו את החברים למיפשחק חברתי בכדור, החלה תמי לרקום סביב אליקו את החלומות שלה. „היינו צריכים למסור את הכדור למישהו ולומר את שמו. זרקתי את הכדור כל הזמן לאליקו. הוא זרק אלי. זה מצא חן בעיניו. אחר־כך היינו צריכים להסתובב באולם ולקרוא בעיניים למי שמוצא חן בעיניו. בלי דיבורים. אחר־כך הקציבו לנו חמש דקות לשיחה. סיפרתי לו על עצמי, בת כמה אני, היכן אני עובדת, ומה אני מחפשת בגבר (שיהיה חברמן, טוב־לב, ומלא שמחת־חיים).

■■■

„ככה, מחות או יותר, נגמר אותו יום מעילות. עלינו לחדרים שלנו לנוח. לקראת ארוחת ערב ירדנו שוב למטה. אמרתי לעצמי: זה. שוחחנו. אם מצאתי חן בעיניו הוא צריך לרחמת לי עכשיו. אם לא – חבל לי על הזמן. נמשיך הלאה. ובאמת הוא קרא לי שאשב לידו. אנשים ראו שהאהבה פורחת בינינו. ממש נדלקנו אחד על השני. זה. מאז אנחנו ביחד ואני תמיד ממליצה לחברות הרווקות שלי לבוא לחוג הזה. זה לא ממש שידוכים כי שידוכים זה כבר. כאן, בחוג, הכל פתוח, הכל נעשה בעדינות. נתנים לך הזדמנות".

ליוסי בן 32 ולארנה בת 28, זוג נאה מחולון, כבר ילד בן חצי שנה. גם הם הכירו בנסיעה הראשונה שלהם לסופשבוע עם חוג סילון. „מצאנו אחד את השני עוד בדרך לשם, על הרכבת", צוחק יוסי. „היא התחילה איתי ולא עזבה אותי מאז. אני תמיד מציע לכולם לנסוע עם החוג. כדאי, כי באופן מיקרי יכול לצאת מיפגש. לא כדאי להתפנק. ומתוך כ־30 אלף מתחילות איתם – שמתם לבן המאורגנים, יפה ומאזל משת, בורקים תעודות זהות כדי להבטיח שרק פנויים מצטרפים לתיגות ולטיולים. הם לוקחים איתם לסופי השבוע את מאיר הריסק ג'זקי ואת טוני פלר, הפסיכולוג הקליני הפנוי של הפנויות הבנויות. בערב שבת, באחת אחר חצות, מתחיל טוני לנתח את הסרנה שלו שנקראת „היחשפות". בשעת לילה כזו, כאשר הרוממה עמוקה, וכאשר האנשים כבר עייפים, אבל מסמיק עירנים כדי להמשיך את הלילה, מתגרב אחד הפנויים לשבת מול החבר"ה ולספר על עצמו. להיחשף בעודת הפסיכולוג.

זוהי אחת הסרנות הכי מרגשות שיש לחוג סילון. לאחר"ה, זה שהסכים להיחשף – כמעט תמיד מוצא לעצמו בן/בת זוג ומתחתן. כך גם הכירו לבנה ורדה. זוג כמעט בלתי אפשרי שהתחתן באוגוסט. לבנה, רווקה בת 32, בעלת תואר ראשון בהיסטוריה ובספרנות. דוד, נגן־מוניות גרוש ואב ל־5 ילדים. לבנה התחילה להתקרב לדוד מיד לאחר שנחשף בעודתו של הפסיכולוג.

■■■

„החשיפה היתה נורא קשה", סיפר דוד, „ליקי תונים. „אני לא יודע מאיפה לקחתי כוח לספר שם דברים שאפילו המשפחה שלי לא יודעה עליי. לבנה היתה אחד האנשים הראשונים שהגיבו אחרי החשיפה. לא הייתי בראש של לחתתן מחדש. לקח זמן עד שהחיבה המפוקפק שלו. גימל, בחורה עם ניסיון, נטשה את המערכה הזו עם כאב־לב, כדי להיכנס למערכה יחסים מאכזבת חדשה.

הפעם, אמרה כליבה בשעיניה נפלו עליה, הפעם זה האישו ואומנם, האביר הוביל אותה יום אחד לדירתו המסודרת, הנקייה והמטופחת, וגימל עלצה בליבה. „חשבתי שתפסתי אמריקה", היא מגחכת. היש קל ביולתה גימלו שבאמת תפסה אמריקה. כלומר תפסה חלום בלי אחיזה במציאות. הג'נטלמן הזה, בן 58, נפרד זה עתה מבת 31, שעימה חי שש שנים תמימות. בשביל גימל זו היה קרב אבות, להתמודד עם מי שבעיניה ממש ילדונת. „היא לא הפסיקה להסדיר אותו", כך בירסתה של גימל המאוכזבת. „הם חוזו לחיות ביחד, למרות שהוא מודע לכך שהיא ילדה זיום אחד תיתן לו בעיטה. היום הרי אשה בת 40 נמצאת בשיא הפריחה שלה, ובן כמה הוא יהיה אז? בן 70 כמעט?"

אגב, את הלילה שבילתה עימי במערבון של „וגב סילון" נמרה גימל יחסית בטוב. היא פגשה „ידיד טוב" שלה, שאמנם הי עם חברתו, אבל החברה שלו לא אחתכת ביליוים ולכן הוא יוצא בלעדיה. ואחרי הריקודים הם מצאו את עצמם על שפת הים עד אור

אמירה ואוריאל שמיר: זה עתה נישאו. זוגות נשואים אוהבים ליצור קשרים עם נשואים אחרים. לא עם רווקים

שהחיכרות הזו הפכה לקסר של ממש.

לבנה, בחורה נאה, תרמה בהיסוסה את חלקה בשיחה: „הנעתי לחוג כי קודם כל חיפשתי חברה. אנשים מאוד נודדים היום, כי כל הזמן נוצרים קשרים שאחר־כך מתנתקים. קודם בית־ספר ואחר־כך צבא ואחר־כך אוניברסיטה. אם אתה לא עובד במסלול הנישואין, הקשרים מתרופפים ומתנתקים עם הזמן. וזוגות נשואים אוהבים ליצור קשרים עם נשואים אחרים. לא עם רווקים. דוד עורר את סקרנותי ממש".

בגלל סיפור חיים מעניין, כשהתקרבתי אליו, גיליתי בו עניין גדל והולך. מובן שלא זניה קל לחלוטין על ותתונה עם ארם גרוש, אב לחמישה ילדים, נהג מונית במקצועו. וייתי בריכה לעבור חרבה על עצמי אבל זוה. חולמנו. בהזמנה הם כתבו: „זה התחיל במחמאות והמשיך בנשיקות והנה חלפו ימים רבים

ואנחנו עריין מאוהבים ומכיוון שהתחתנו באש ורם כי־רק לשנינו שייך העולם ברצונונו לשתמכם בשמחתנו ולהזמינכם לתתנתנו".

ועל ההזמנה הזאת, בחתימה הזאת, ולעמים כולם. תמיהני מדוע, הלא מיספר המתגרשים כל־כך גבוה, עד כי מותר לחניה, לפעות מבחינה סטאטיסטית, שזוגות רבים הולכים להתחתן רק כדי שיוכלו להתגרש אחר־כך. אמת?

נשואים, תמי ואליקן: את הבחור הזה אני רוטסה. אני מאמינה בקליקים

משובץ סטייל שמיכה, בכחול־צי, מעל חליפת מכנסיים בקורדרוי אדום. („מיס לאנט")

דפלקואט מרופד, כחלק ממערכת שלמה, בתשדאות חגר מלך ספרד. גיילון מקומט. (שוקי לוי, „לגי". תצלום: בן לם)

■ נורית בת־יער

המעיל, הבגד הבולט ביותר בחורף, בלבש מעל הכל. אין לו מאחורי מי להסתתר. אין לו מתחת מה להיחבא אל הכלים. לאן שאינו פונה – הוא חשוף לעין כל. והחורף נמצא פיתרון לבעיה הזאת. המעיל מתחפש. אצל איב סאן־לורן הוא מעמיד פני חלוק־רחצה. אצל באלמן – פני שמלה, עם חלק עליון מפוסס, וחצאית חלקה, מכווצת. בתצוגת איסי מיאקה – חזיכי המעיל מכנסי־שארוואל, עם בלימות משולשות, המזוקרות לצדדים. ואילו בבית פילים ונה – הוא רחצה

צוואריון גדול, משובצת פפוטש במעיל מתודק־מותן, עם חצאית רחבה. („לנטיגו", איטליה. תצלום: רוסר)

מעילי סתיו־חורף 88"–89' מתחפשים כמעט לכל דבר: מאוהל חלוק רחצה, ועד לחלון ראווה של חנות צעצועים, גדושי־דובונים ⊙ כתפיים – חזקות ומרופדות. אורך – ניידי

קלאסיים, מצמר, באורך מלא, ובאורך 7/8. („מיס לאנט")

שנאמין שהוא אוהל.

הגיל מכולם לעשות המעיל של וארשארל דה־קסטלבאז'אק, הניאה כחלון ראווה בחנות צעצועים, הנדוש באינסופי דובונים קטיפתיים.

ואם בפני המעילים כל התחפושות והאופציות פתוחות – על אחת כמה וכמה, בפני הנשים הלובשות אותם. אז מי שמהססת בין רחב לצמוד, וארוך או קצר – מומלץ לה לבחון את העניין מול הראי. זו ההזדמנות שלה לבחור בדוגמה המתאימה לה ביותר, ולהיראות במיטבה. כמו אנה קרנינה במעיל עור, עם גימור פרווה. קצת כמו קלארק גייבל של שנות ה־40, במרגנך־קואט צבאי ארוך. כמו סטודנטית בוהמית ברטל־קואט עם כפתורי עץ מאורכים.

הרבה הכי רעננ שקרה למעילים בדרך לחורף, חוץ מעניין התחפושות, הם הצווארונים. בפרט צווארון ה„פישר", בדוגמת צעיף חבקיבתפיים (לואי פרו). בצד צווארונים גדולים, דרמאטיים, פיטוליים, ושכמייתיים, מופיע צווארון שאל וארמאני, וצווארון מחודד בצבע אחיד, על מעיל משובץ (גוטייה).

גם סיפור הרכיסה גמיש. אוהבת רכיסה כפולה? יש אצל ארמאני. קשיחה? – אצל סאן־לורן. כפתור בודד אולי? – גם הולך. אצל איסי מיאקה.

הכתפיים. ברוב המיקרים חוקת־מרופדות. משהו, שהמעיל בהחלט יכול להישען עליו. אך פה ושם רואים כבר גם כתפיים שמוטות. רכות ומטוגלות.

אחמנות תשאר

בשבת עובר, עם הגיליון הסדירי־פתחיה, קרפאיה, ותצלום אחרי

בתשראת מדי חטיסיטה טרנג'קואט עם תחוות גדולה על הערפות, ושטע עמוק. (לילה קפרות הגרא פרלמוטר, „קשטרו מודל". תצלום: אלדיד מאסטרו)

דובונים במיקטורן של פרוות מלאכותיות, כתחליף למעיל. (וארשארל קסטלבאז'אק, קאריה, תצלום ריטה איי.מי)

צוואריון בדוגמת צעיף חובבי־כתפיים. סדיס גימור. (לואי פרו, פאריז, תצלום: פיר ו'לוי)

זמנים במטבח
על
יזהר כהן

צילמה: מירי לאלו

אהבה אמיתית

ברות יולס

יוהר כהן מעיד על עצמו, שגולד אנין טעם, בן למשפחה, שהאוכל אצלה הוא כמעט העניין המרכזי. גם אביו וגם אמו בשלנים מעולים, והם מתייחסים לתכנון ארוחות גדולות כאל פרוייקט. עד כדי כך, שהארוחים הישובים בחדר האוכל שומעים מהמטבח הוויכוחים בבעיות עקרוניות, כמו מתי להדליק את הגז, מתי לכבות, ובאיזה אופן להגיש כל מנה.

אביו של יוהר, פרופסציוניסט נסטרמומי, ויזהר מעיד, שהוא אינגינ'טעם אמיתית. בעיקר היא מסורטמת במרקים שלה – מרק תרד חמצמץ, מרק אפונה ומרק ירקות. יש לה, אומר יוהר, את המאץ' המיוחד, שמרגישים אותו אפילו כשהיא מכינה מתם עוף בגריל.

למרות שמשפחת כהן מעדיפה אוכל תימני על כל אוכל אחר, עולים על שולחנה תבשילים ומאכלים מכל הערות ומכל העולם.

„בעניינ־גינונים", אומר יוהר, „אנחנו מתנהגים כמו הצרפתים. יושבים שעות סביב שולחן האוכל ומרסקסים, מנהלים ממש תרפיה משפחתית". המסורת המשפחתית מחייבת פגישה אצל ההורים בכל ערב שבת, אפילו שהעולם יתחפך. מרליקים נרות, מקדשים על היין ואוכלים. אבל רק אחרי הארוחה מתחילה האמפלה האמיתית. מגישים פיצוחים ופירות, שרים ונכנסים לאקסטזה, ומתבדחים וחקובאנה – מין לחם חמץ תימני, שמגיעים לכל בית בארץ, ומכינים אותו בכל מיני דרכים, אבל אין להם שום בעיה למצוא סיבה למסיבה.

יוהר הוא סקרן גדול, לגבי כל נושא שבעולם, ובמיוחד, גם בנושא האוכל. במהלך העבודה שלו הסתובב הרבה בעולם, וביקר במסעדות בכל־מיני מקומות. כשהוא אוכל משהו, הוא חייב לדעת ממה זה עשוי, מה המוצא, ההיסטוריה, האקלים.

האנשים הקשורים עמו יודעים כבר, על להישותו לאוכל. פעם חקליט בליסבון, ובלילה, אחרי תוכנית טלוויזיה מיוגעת, נסע עם אנשי חברת החקלטות לבסר דייגים בשם קאשקויש, שירדו במקום שבו מכינים מאכלים מן המשובחים בעולם. ישבו על בקבוקי יין לבן, ופרפו כל מה שנרגע מהם. כך, בלי להרגיש, העבירו ארבע שעות תמימות. למחרת, במטוס, יוהר התחיל לתרגיש מוזר. ובהקלטה בערב, בפריז, הראש כבר לא היה במקום. אחרי התוכנית רץ לרופא, וזה איבחן הרעלת יד משודף פרי־ים.

יוהר מומחה גדול למסעדות הסטנציאליסט של כל מסעדה ומסעדה. [מומין רק את הסטייק מהמנים מרוטב המטנים במקום ברוח־טובה, זה על חשבון זה.

מדי פעם הם עורכים קומזיץ בפארק, בדרך כלל בימי־הולדת משפחתיים, אבל אין להם שום בעיה למצוא סיבה למסיבה.

יוהר הוא סקרן גדול, לגבי כל נושא שבעולם, ובמיוחד, גם בנושא האוכל. במהלך העבודה שלו הסתובב הרבה בעולם, וביקר במסעדות בכל־מיני מקומות. כשהוא אוכל משהו, הוא חייב לדעת ממה זה עשוי, מה המוצא, ההיסטוריה, האקלים.

האנשים הקשורים עמו יודעים כבר, על להישותו לאוכל. פעם חקליט בליסבון, ובלילה, אחרי תוכנית טלוויזיה מיוגעת, נסע עם אנשי חברת החקלטות לבסר דייגים בשם קאשקויש, שירדו במקום שבו מכינים מאכלים מן המשובחים בעולם. ישבו על בקבוקי יין לבן, ופרפו כל מה שנרגע מהם. כך, בלי להרגיש, העבירו ארבע שעות תמימות. למחרת, במטוס, יוהר התחיל לתרגיש מוזר. ובהקלטה בערב, בפריז, הראש כבר לא היה במקום. אחרי התוכנית רץ לרופא, וזה איבחן הרעלת יד משודף פרי־ים.

יוהר מומחה גדול למסעדות הסטנציאליסט של כל מסעדה ומסעדה. [מומין רק את הסטייק מהמנים מרוטב המטנים במקום אחר, ואת הקינוח המיוחד במקום שני. את הציון לכל מסעדה הוא נותן לפי מרק העוף שלה. רק כך יודעים אם הטבח טוב, הוא אומר.

המסעדות החביבות עליו הן „יוסי את יוסי" בשכונת־התקווה, ששם הוא אוכל בשרים על האש וסלטים, ו„היפופוטם" למפגשי־עבודה. אוכל פולני הוא זולל ב„קסה דין". הוא גם להוט אחרי אוכל סיני, ומתלהב מ„סיזוניה", מסעדת דגים נחגייתית. חסר לו בארץ אוכל אישלקי משובח, והוא גם מתגעגע לג'אנקפורט של ניו־יורק. מה לעשות, חסר לו המבורגר אמריקאי אמיתי.

למרות שהוא אוהב לבשל, בזמן האחרון הוא נמצא פחות ופחות במטבח, פשוט מחוסר זמן. אבל בכל זאת, הוא חייב לבחור לבד את העצמות למרק הרגל המפורסם שלו, והוא גם אוהב להתייעץ עם הקצב ולדאות בעין מה הוא קונה. את שאר המצרכים הוא פשוט מומין במרכול.

„קלאסה במטבח", הוא מצהיר, „איי־אפשר לפברק. אפשר אומנם לקפוא את האוכל, אבל הלשון היא הפוסקת האחרונה".

מרק רגל תימני

המצרכים: רגל של ענגל (מבקשים מוקצב שיוקה, ירחיז ויינבד אותה) בצל גדול קומקום רקק ענבגיתן כף גדושה חווייג (תערובת תבלינים תימנית); עבבניה גדולה; 2 כרשות גדלי חומוס, שעורו במים למשך לילה; ראש שום קטן, לא קלוף חוגן בבעולי סיסבתן 3 גרגרי חל מרוקסים; כף גדושה אבקת מרק עוף (שלמר של הזמנים המודרנים).

מדיחים את הרגל ושופכים את המים. ממלאים שוב את חסיר במים, ומניחים את החומרים, מרדיחים ומוסיפים את הבצל, חרוייג, מעט מהרסבה, ושום מרוח.

מבשלים מעל לחבה מוכה בשעה. מוסיפים ערל כוסברה ואת רסקן העגבניה, מסובבים ומבשלים מעל לחבה נמוכה מאוד במשך לילה. בשעה לאי הם מוסיפים את שאריות הכוסברה ואת אבקת מרק העוף, מערבבים ומבשלים אם יש צורך. מגישים עם חילבה.

חילבה

ביצוע חילבה ומרגיה יומית, בעבודה) קונים בחנויות ובבלינים. המצרכים: 3 כפות גדושות של גרעיני חילבה מר ברן מים מרוא לישון, קחוב מקמני ויקק מלח.

שוטים את החילבה במים למשך שעה. שוטפים את רב המים, ומקיאים בכלי רק מעט מים תשרשה.

מוסיפים לסיר את גרעיני חילבה חרים בכף על כתבוכות נמרצות, ומרדיחים בכל פעם עוד מאת מים, אך שתיעוזה תערבבה קצתית ובהיות מחיבים כמו קצת בת מאדי. משף המרוחים ב־10 דקות.

מוסיפים שוב מים, ומחקעבב מסיבים ביד לזמן, סחוב ורק במידת חדיבונה מרחיבים לשלה, מגישים במרגיות לשקחה. חסרים מרבלים מפנה בחילבה לבחוק.

ברית מילה
ובר־מצוה
באותו גיל

איזה גיל הכי מתאים
לחגוג ברית מילה,
בר מצוה או חתונה?
גיל אורנים כמובן.
בגיל אורנים אתה נהנה
מהמטבח המפורסם, השרות האדיב
והמוזיטין של **גן אורנים**.
יוקרתי אבל לא יקר:
מחיר לברית
החל מ־*22 ש"ח למנה
מחיר לבר מצוה
החל מ־*35.70 ש"ח למנה
לשירותכם **גם בשבת** בצהרים
אז להתראות בשמחות!

*בשקיף בגן אורנים

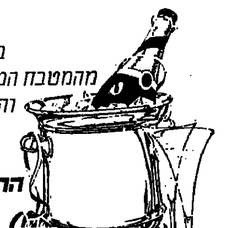

גיל אורנים

גורדון 34 (פינת דב הוז) ת"א 54321. טל. 03-222144

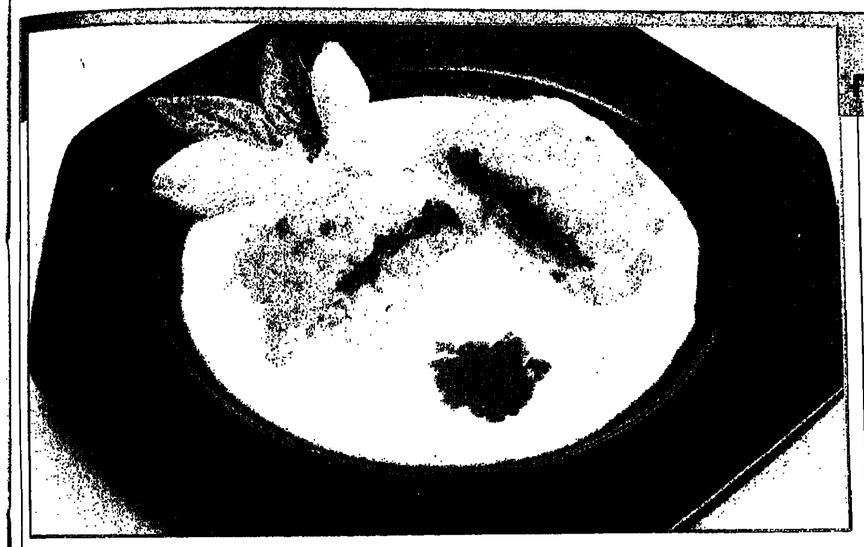

דלורית: נוסח השף

זה שציפי שביט מצליחה לרזות מצ'יפס דלורית מטונן בשמן עמוק, זה לא רק פלא טכנולוגי, אלא גם פלא תזונתי. וגם לא כל־כך ברור לנו, למה בחרו להשוות את הדלורית דווקא לתפוח־אדמה, כשבעצם היא מין דלעת. אבל בכל זאת כדאי לדעת, שב־100 גרם דלורית (בלי קליפה ובלי השמן לטיגון) יש רק 19 קלוריות, קצת פחות מדלעת רגילה (25 קלוריות) וכמעט כמו הקישוא (18 קלוריות). בתפוח־אדמה, אגב, יש 85 קלוריות ב־100 גרם.

הדלורית שייכת למשפחת הדלועיים, היא נראית כדלעת קטנה וגם טעמה וצבעה דומים לשל הדלעת. היא מוצקה יותר מהדלעת הגדולה, ולכן מתאימה גם לטיגון ולאפייה. הדלורית מכילה מעט מאוד פחמימות, קצת סידן והרבה ויטמין A.

מה אפשר לעשות ממנה? הלהיט אצלנו הוא קציצות דלעת אפויות בתנור עם בצל, שום ותבלינים. האפייה המתוחכמת מעניקה לדלורית זיגוג קרמלי שחום וטעים. אפשר גם להכין ממנה צ'יפס, כמו מתפוחי־אדמה, מחית, סלטים, קציצות ופשטידות, וגם דברים יותר אינים, כמו המתכונים שקיבלנו מג'ורג' באואר, השף של מלון „שרתון" בתל־אביב.

■ דנית סלומון

צילם: דורון זוסמן

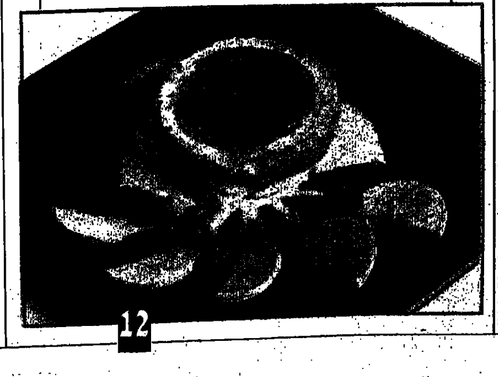

בתפיחה, עם אגסים

חמצרכים: 3 כוסות (600 מ"ל) חלב; 50 גרם חמאה; ½ כוס (60 גרם) קמחן 75 גרם בגינה צהובה מגוררת; 2 ביצים שלמות; 6 ביצים מופרדות; מלח, פלפל וקורקו אגוז מוסקט מגורר; 3 אגסים; 500 גרם דלורית, קלופת והחתוכה לקוביות; 100 גרם שקדים קצוצים; חמאה לשימון ופירורי לחם.

חמצרכים לרוטב ולפיטוח: ½ כוס שמנת מתוקה; 150 גרם גבינת רוקפור מפוררת; 3 אגסים; כוס יין אדום; מעט סוכר.

מרתיחים 2 כוסות מחלב עם החמאה. מסירים מהאש, ומתבלים במלח, בפלפל ובאגוז מוסקט. טורפים את החלב המותר עם 2 חביצים השלמות, 6 חלמונים וקמח. מוסיפים את הבצלילה לחלב חרותח באיטיות, תוך טריפה מתמדת. מניחים מעל לחבה נמוכה, ומחשים בתחמדה בכף עץ עד שהתערובת תסמיך מעט – אסור לזרתיה. מסירים מהאש ומצננים.

קולפים את האגסים, וחותכים לקוביות קטנות. מחממים מעט חמאה במחבת, ומאדים את האגסים וחדלורית במשך מיסמר דקות. מתבלים ומצננים מעט.

מקצפים את החלבונים לקצף רך, ומקפלים בזחירות לתוך הרוטב המבושל. מוסיפים את הגבינה המגוררת, תערובת האגסים וחדלורית והשקדים הקצוצים, ומערבבים בעדינות רבה.

משמנים בחמאה תבנית תפיחה אחת גדולה או 6 תבניות אישיות. מורים מעט פירורי לחם. יוצקים פנימה את תערובת התפיחה – התערובת צריכה למלא ¾ מגובה התבנית. מניחים את תבנית התפיחה בתבנית גדולה מהכיל לאכול מים חמים, ואופים בחום בינוני במשך 15–20 דקות, עד שהתערובת תופחת היטב ומזהיבה.

ביניתיים, מכינים רוטב רוקפור: שמים את השמנת והרוקפור בסיר קטן, ובוחשים מיל לחבה נמוכה עד שהגבינה תימס והרוטב יבעבע.

קולפים את 3 האגסים, מוציאים את הליבה, וחותכים לרבעים או לשישיות. שמים בסיר, מוסיפים יין ומעט סוכר, ומבשלים במשך כ־10 דקות, עד שהאגסים יתרכך מעט ואדומו. מגישים את התפיחה מיד, עם רוטב רוקפור ואגסים ביין.

(6 מנות)

אומצת אלתית בתרד ודלורית

חמצרכים: 4 אומצות אלתית, מרוסרות; 200 גרם תרד; שן שום מעוכה; מלח ופלפל; 250 גרם דלורית, קלופה; 2 ביצים מפרדרות; 50 גרם אבקת מחית תפרחים; בצל קטן; 20 גרם חמאה; ¼ כוס יין לבן.

מתבלים את אומצות האלתית במלח ובפלפל. שוטפים היטב את עלי התרד, ושמים בסיר. מוסיפים מלח, פלפל ושום, ומאדים מעל לחבה גבוהה עד שהתרד מתרכך. מסננים ושומרים בצד.

מבשלים את הדלורית במים עם מעט מלח עד שתתרכך. מסננים היטב, וחותכים לקוביות. שמים במעבד מזון, ומוסיפים אבקת מחית תפרחים ו־2 החלמונים. מערבלים למחית חלקה. טועמים ומתבלים. מקציפים את חלבוני הביצים לקצף יציב, עם מעט מלח, ומקפלים לתוך מחית הדלורית.

משמנים תבנית תסיגת חום בחמאה. פורסים את הבצל, מפרידים לטבעות, ומפזרים על תחתית התבנית. מסדרים אל הבצל את אומצות האלתית, מכסים כל אומצה בעלי תרד ועליהם מרחיס את תערובת הדלורית.

יוצקים את היין מסביב גולא על תערובת הדלורית, ליד שולי התבנית. אופים בחום בינוני כ־15 דקות. מחלקים לצלחות חגשת, מעטרים במעט עגבניות קלופות, בלי גרעינים וקצוצות דק. מגישים מיד.

(4 מנות)

האיש שבא לסעוד

שחיתות ברעננה

כמו שהסטייקיה היא המצאה ישראלית, כך ה־Steak House הוא המצאה אמריקנית. וכדי שלא יוכלו מוטרדים אחר מדי: עריף בעיני חלום חבשר האמריקני על זה הישראלי. האמריקנים, שבאידיאה אחבו כל כך לזלזל בהם, גילו שיש קשר הדוק בין כמות האוכל שאתה מקבל ובין התענוג שאתה מפיק ממנו.

וכך, כשאתה יכול לבחור בין אומצה של 200 גרם לזאת של 400 גרם שלא לדבר על 1,000 גרם, אתה מתחיל להתקרב לאידיאל הריאטה האמיתי, כפי שביטא אותו אברהם יפה חבלתי נשכח, ולו אני אוהב דיאטה, אבל הרבה.

מה עוד יש באמריקה? אתה יודע בדיוק איזה חלק של חבשר אתה מקבל, וגם כשמו כן הוא, הוא גם חתוך בכוון – כלומר עבה – ולא כמו במקומותינו.

וכך הלכנו לרעננה, חשוכנת 10 דקות מכפר־סבא, לארוחת שחיתות אמיתית. בתוך מרכז מסחרי, מקום גדול, מרווח, נקי, סניף נוסף של חוריסחל של תל־אביב, שממנו כבר נהיינו וגם כתבנו עליו.

סדר המקום, כך חסביר לנו אביישי, בשני גורמים פשוטים. האחד הוא, יש ליישר את הבשר. כלומר, לוחזיק אותו במקרר למשך שבועיים בערך, בטמפרחורה אחידה של 0 מעלות. סעילה חיישון מרכבת את חסיבים של הבשר, וחסיבים הם חרי מה שאנו אוכלים. הגוחם חמשוט חשני חוא את הבשר מניחים על חגריל ללא שום כלום נוסף, לא חבלין, ולא מלח, ולא פלפל ולא כלום. את כל הקיפוטים חוסיף לאחר מכן. קדם כל חן לבשר לדבר בעד עצמו, חודה.

בכניסה יש מבחר סלטים נחדר. אבל אני, למוד נסיון, וחחלטתי שמי שבא לאכול כמך שיגבא ישר לעניין. כמעט. לא יכולתי לוחדר על הפנויות המוקשות.

אני ביקשתי וקיבלתי אומצת T Bone, 400 גרם. יריידי, Sirloin, 200 גרם. מה שעוד סוב ברעננה חוא, שאתה מקבל את האומצה בריזוז – אבל בריזוז – כמו שביקשת אותה. אין טעות ואין שלא חביגו. אם ביקשת נא, לא תקבל חרוך. או לחיפך. ליד האומצה, רוטב ארגנטיני מופלא ופשוט, הקרוי ריומיג'ורי. חוא מורכב משמיר, פטרוזיליה, חומץ, שמן, אורגנו, נמכה חמוצה, מלח, פלפל, שום, ריחן.

שתינו כן עמי ארום 85 ומים מינרליים. זחיר לתיבול חאוכל בחיר, חמים לרוות את חציטאון. בחניתי מכל שניה, מכל נחח נוסף – חוחך כמו בחעי – של חבשר חעסיסי חוח. חעגוגות. הבשרי ולעוחל, עם חרוסות, לאחר מכן קרם קראמל לי, מוס שוקולד ליריה, קפה.

חתענוג כולו עלח לשניגו 91 שקלים. המקום שוכן ברעננה, רחוב אחוח 198, מרכז מלון.

■ לוקולוס

מנגל הרוטב

נכון, סטייק, שפודים וקבבים זה טעים, והישיבה מסביב למנגל היא לא רק לצורך זלילה, אלא גם בילוי, אבל אפשר גם לגוון את הטעם. אז הכי טובים למטרה זו הם הרטבים והתחמיצים בשלל טעמים. פשוט מכניסים את הבשר או הדגים לתוך רוטב השרייה למספר שעות, ובזמן הצלייה על הגחלים משחים מדי פעם בשאריות הרוטב.

■ שולת מוזס

תחמיץ לימון וקורנית

לשריית דגים, טלה ועוף. טעים וריחני.

חמצרכים: ½ כוס מיץ לימון טרי; קליפה מגוררת מלימון אחד; ¼ כוס על קורנית (תימין) טרים, קצוצים (או כמית קורנית מיובשת); בצל קטן קצוץ; כמית מלחן; ½ כמית פלפל שחור טחון טרי; ½ כוס שמן.

מערבבים יחד את כל החחומרים, פרט לשמן, עד שחמלח יחס. מוסיפים את השמן בזרם דק, וטורמים היטב לרוטב חלק.

(כוס אחת)

משרת עגבניות

לשריית שרקי עוף או בשר חרדו אדום. שורים לפחות שעה.

חמצרכים: בצל בינוני קלוף וחתוך לרבעים; 2 שיני שום קלוטות ומעוכות; מלפפון כבוש קטן, קצוץ; כוס חומץ חדרים; ¼ כוס סוכר; חום; 2 כמות חרדל צרחתי; 2 כמות רוטב ורסטרשייר; מספר טיפות טבסקו (לפי חחריעות חרגיה); כוס קטשופ; ¼ כוס שמן.

מרסקים את חבצל, חשום וחמלפפון חכבוש בממחה או במעבד מזון. מוסיפים חומץ, סוכר, רוטב ורסטרשייר, טבסקו, קטשופ ושמן. מערבבים לתערובת אחידה וחלקה.

מעבירים לסיר קטן, ומבשלים מעל לחבה נמוכה במשך 20 דקות.

(3 כוסות)

רוטב יוגורט לדגים ולסלט

דגים יש לשרות ברוטב למשך לילה שלם.

חמצרכים: ¼ כוס עלי חנענע טרוים, קצוצים דק; כמית סוכר; 2 שיני שום קלוטות וקצוצות דק; 2 כמות מיץ לימון טרי; 2 כמות שמן; כוס יוגורט; מלח.

מעכים חיטב את עלי חנענע עם חסוכר וחשום בקערה קטנה. מוסיפים מיץ לימון, שמן, יוגורט ומלח. מערבבים חיטב.

(כוס אחת)

רוטב אפרסקים מתובל

חמצרכים: כוס ריבת אפרסקים; ½ כוס חומץ חדרים; 3 כפות רוטב ורסטרשייר; 2 כמות חרדל צרחתי; 2 כמות דבש; כמית פחיתי מלפל אדום חרוץ, מיובשן מלח.

מערבבים את כל חחומרים בסיר קטן. מבשלים חוך ערבוב מעל לחבת נמוכה, עד שחריבה וחדבש יחמסי.

(1½ כוחות)

תחמיץ ויסקי

חמצרכים: ½ כוס חרדל צרחתי; ¼ כוס ויסקי; ¼ כוס רוטב סויה; ½ כוס סוכר חום; 2 כפות רוטב ורסטרשייר; בצל קטן קצוץ דק.

טורמים יחד את כל חחומרים, עד שרסוכר יחמס.

(כוס אחת)

ואם כבר מנגל...

מנגל זה לא רק בשר, ואפילו צמחונים מובהקים יכולים ליהנות ממנו. אפשר לצלות על הגחלים גם תירס, ותפוחי־אדמה שבישלו בקליפתם, ראשי שום שלמים, בצלים ושאר יקות וגם פיתות מושחלים על שפודים, לקיטות. אחרי שגומרים לצלות את המעודה, אפשר לנצל את הגחלים לקליית חצילים ופלפלים לימים הבאים, במקום ללכלך את הכיריים בבית.

ירקות על האש

חמצרכים: 2 בצלים גדולים; 2 פלפלים ירוקים; 2 פלפלים אדומים; 2 עגבניות גדולות, אדומות ומתוקות; חצאל גדול; מלחן; 3 קישואים מרוקנים; 12 מיטריות טרוית גדולות; כבוש שמן זית; מלפל שחור טחון גס; 2 שיני שום, קלוטות ומיטוטות; 2 כמות סטרוזיליה קצוצה.

קולפים את חבצלים, אבל לא חותכים את חקצוות. חוצים את חבצלים לרוחבם, מבריישים בשמן זית, ומניחים על רשת חצלייה.

מבריישים את חפלפלים בשמן זית, ומניחים על רשת חצלייה. חוסבים עד שחפלפלים חרוכים מכל צדיחם. כשחפלפלים מצטננים מעט, קולפים, מוציאים את חגרעינים וחותכים לרצועות. שמים בקערה. מוסיפים 4 כמות שמן זית, מלח ופלפל ומערבבים.

חוצים את חענבניות לרוחבן, מבריישים בשמן, ומניחים על רשת חצלייה כשחצד חחחוך כלפי מטח. כשחצדי חרחוחוח נחרך מעט, חוסבים וקולים מרצד חשני.

חוצים את חחצאל לארכו, חוריצים בו חוחכי שתי ועד בלי לפגוע בקליפח. מבריישים בשמן זית, וקולים כשחצד חחחוך כלפי מטח עד שחקליפח מקבלת גון כחה. מבריישים שוב בשמן, חוסבים וקולים רק עד שבצד חחצאל מרוכך מעט.

בשחעגוות כמעט מוכנות, חוצים את חקישואים, טובלים בשמן זית, וקולים עד ששיטיגו מעט, כמשך כ־5 דקות מכל צד; טובלים את חפיטריות בשמן, וקולים במשך 3 דקות.

חוחכים את חבצלים חחרוכים לחתיכות גדולות, ומסיפים לפלפלים, יחד עם חשום, חסטרוזיליה ומעט שמן נוסף, מערבבים.

מגישים את חצאי חירקות עם חערבות חפלפלים וחבצלים, בחוסמן לבשר.

(4 מנות)

■ דנית שלומון

בוקר טוב, רובין ויליאמס

■ **אמיר קמינר**

רובין ויליאמס, קומיקאי מוכשר, כוכב שלוויזיה וקולנוע אמריקני, לא נראה בדיוק כמו חלומה של כל אשה. ויליאמס, 36, נמוך, מגומשׁ, שעיר, נבוחיו סתורות, עיניו תכולות, וחוא אפילו מתחיל להקריח. אבל נתוני הפתיחה האלו לא מונעים בפופולריות הגדולה שלו בארה"ב. ביום ניתן לראותו על מסכינו ב„בוקר טוב, ויטנאם", סרטו של באדי לוינסון. ויליאמס מגלם את דמותו של אדריאן קרונאוור, די.ג'י'. ברדיו, שהגיע לסייגון, ב־65', בראשית המעורבות האמריקנית. קרונאוור, פרוע, לא־מכופתר, קופצני, אנרגטי, מהיר, אחוז תזזיה, בוטה, גס, חצוף, מתחכם, משתמה, מצליח להרגיז את הממונים. הוא משורר מוסיקה חרשנית, מרווה ירידעת ללא אישור והצנזורה, מלגלג על כולם, בעיקר על פוליטיקאים. מחקה דמויות מפורסמות.

הזיילים האמריקנים אוהבים את התוכנית, שולחים מכתבי מעריצים. מתקשרים לתחנה כדי להביע את אהדתם. התפקיד הולם להפליא את כישוריו של ויליאמס, שהוסיף לו הרבה מעצמו.

„בוקר טוב, ויטנאם" זכה להצלחה קופתית גדולה ולביקורות טובות. זיכה את ויליאמס בפרס „גלובוס הזהב" לשנת 87', כשחקן הטוב ביותר, ובמועמדות לאוסקר. ויליאמס היה זקוק להצלחתו הזאת. הקריירה הקולנועית שלו דשבה בשנים האחרונות, בעקבות שורה של סרטים מטופשים כמו „מוריזון גרייר".

■■■

ויליאמס נולד בפרברי שיקאגו. אביו עבר כמנהל בחברת המכונאות „פורד". המשפחה הידרבתה לגרוד ברחבי ארה"ב. ויליאמס, בן יחיד, ונכר כיצר גדול בבית רחב ידיים, רוב הזמן לבדו. משחק עם 20 אלף חיילי צעצוע, כאשר למר בתיכון, השתקעה משפחתו בקליפורניה. כבר אז גילו את כישוריו הקומיים. אחר־כך התחיל ללמוד מדעי מדינה. מהר מאוד פרש לטובת לימודי משחק. אחרי שלמד בקולג' בקליפורניה, נשלח ללמוד ב„ליאצר" היוקרתי, בניו־יורק. הוא למד שם שלוש שנים, הדעה, וחזר לסאן־פרנציסקו.

ויליאמס חזל לחפש עבודה, הוא הצטרף למדנה שמיח, החל להופיע במועדוני לילה קטנים בסאן־פרנציסקו, בערבי סטנד־אפ קומדי. ב־76', עבר ללוס־אנג'לס, שם הופיע על בסיס קבוע במועדון לילה, שעודד כשרונות צעירים וחדשים.

ההופעה צדה את עינו של סונן ליהוק, והוא הוזמן להופיע בתפקיד־אורח, בפרק בסידרה הטלוויזיונית „ימים מאושרים". הוא גנב את ההצגה. התגובות הנלהבות של הצופים, הובילו ליצירת סידרה בכיכובו, עם אותה דמות. ב„מורק ומינדי", הוא גילם יצור מכוכב אחר, מורק, וניתן בכחות על־טבעיים ומתנגד במדה מוחזה. הוא מגיע לכדור־הארץ ומתיידד עם מינדי.

בעקבות הצלחת הסידרה,

רובין ויליאמס: בעקבות החצלחה, יכבה בסרט־המשך למעללו של השדרן, „בוקר טוב, שיקאגו"

שוכחה לדירוג גבוה, פרץ ויליאמס לתודעה. הרבה כתבות שבח, והרבה ילדים שוחקו את קולות הנונסנס שהשמיע. גם נשים רבות הציפו אותו בהצעות מפתות, וחוא – נענה. ויליאמס מודה: „במשך שנים רבות הייתי מכור לנשים, כמו לסם. כעת נגמלתי. כאשר אני מסתכל אחורה, אני מגלה שזה משפיל. אני מתביש בעצמי". רעייתו אז, ואלרי, נאלצה להסתגל למצב. אבל אחרי שנולד בנם, הרכר הטך קשה במיוחד. רובין הכיר את אשתו כאשר עכר כמוחג בסן־פרנציסקו, חוך כדי גיבוש המופע הקומי שלו. ואלרי עבדה כמלצרית, כדי לממן את לימודיה. היא עזרה לו בעיצוב הסופי של המופע, דחפה ועודדה, שיכנעה אותו ללכת על לוס־אנג'לס.

■■■

אחרי החצלחות בטלוויזיה, הגיע ויליאמס לקלגנע, תפקידו הראשון היה פופאי הטלח, הביכור המפורסם של הסרטים המצוירים, ב„פופאי", סרטו של רוברט אלטמן, 1980. אחר כך, ראינו אותו ב„העולם לפי גארפ", עיבוד לספר של ג'ון אירווינג. ויליאמס נילם דמות של פופר, בנה של מנהיגת הפמיניסטיות. אחר כך היה הסרט „מוסקבה על הודסון", של פול מוורסקי, כנגן סקסופון חוסי, שעורק לניו־יורק.

ויליאמס, מסתבר, התמכר לא רק לנשים. גם לאלכוהול ולסמים. „הקוקאין הוזה לגבי מקום מיפלט, פיסחוי. הקוקאין בדרך־כלל גורם לאנשים להיות הזיפרים. אותי זה הוגם. לפעמים גרם לי להיות סארגאיד ואימפוטנט".

חצי שנה לפני הולדת בנו מאבי ובחום בן 16, הפסיק בכחות עצמו את השימוש בסמים ובאלכוהול. אחת הסיבות להפסקה, מלבי העובדה שעמד להיות אב – מתו של חברו הטוב, הקומיקאי הגדול ג'ון בלושי „בית החיות", „האחים בלוז", ממנת־יתר. בלושי מת, שעות אחרות אחרי שהסגיף קוקאין בביתו, עם ויליאמס.

„הרגריה של בלושי היתה מפחידה. הוא היה חזק יותר. שור עם אנרגיה שלא־ראמנן. מותו הפחיד קבוצה גדולה של אנשי שעשועים. גרם להפסקת השימוש בסמים. ידעתי שלא אוכל להיות אב, בעודי חי סוג כזה של חיים".

גם היום, חיין האישיים מסובכים, למרות הקריירה המצליחה מחדש. „רגשותי מעורבים. כמובן שאני מאושר מהצלחת „בוקר טוב, ויטנאם", אבל בדיוק כעת אני מרגיש כמו חילה המופליה, ממעיל לסכיני נילוח". ויליאמס נקרע בין שתי נשים. האחת – ואלרי, אשתו, בת 37, לה הוא נשוי כבר עשר שנים. „אני מכבד אותה, אבל לא אוהב יותר". האחרת, מאריטה, צעירה בסביבות ה־30, שנכנסה לחייו לפני חמש שנים, כאשר רעייתו שכרה אותה לשמש כאומנת לבנם.

לפני כשנתיים וחצי, לאחר סצינות מריבה סוערות, ותמו רובין וואלרי על הסכם פירוד, מחוץ לכתלי בית המשפט. הסכם המתייחס להשגחה המשותפת על הילד. כאשר ויליאמס נמצא מחוץ לעיר, והוא מרבה להעדר ממנה, הילד גר עם אימו ברידיתה בסאן־פרנציסקו. כאשר רובין נמצא בביתו, בחלק אחר של העיר, הילד מבלה עמו. ויליאמס חי כיום עם מארשה, „החידה שגורמת לליבי לשיר". היא משמשת כמזכירתו, עוזרתו אישיה, יועצתו, ענן למציאות. היא נוסעת עימו לכל מקום, אפילו לתאילנד, שם צולם „בוקר טוב, ויטנאם", בחנאים קשים.

בעקבות הצלחת הסרט, הוא זוכה לשמע הצעות עבודה. הוא יכבכ בסרט־המשך למעלליו של השדרן, שייקרא „בוקר טוב, שיקאגו". ויליאמס מועמד גם לגלם את דמותו של מנהיג טוליבאן, לך ואלנסה, בוכות הדימיון החיצוני ביניהם.

בין לבין, הוא מופיע במועדוני לילה, בתוכנית הטלוויזיה „מוצאי שבת בשידור חי", ברשתות כבלים, מרוא תקליטים, ופעיל באירגונים הומניטריים. באחרונה, הופיע כברודוי ב„מחכים לגודו" של בקט, בבימוי של מיק ניקולס, לצידו של סטיב מרטין.

קרונאוור פרוע, קופצני, אנרגטי, מהיר, מצליח להרגיז את הממונים ● משדר מוסיקה חדשנית, מדווח ידיעות ללא אישור הצנזורה, מלגלג על כולם

חייו הפרטיים של רובין ויליאמס אינם כה משעשעים. רק באחרונה, זינקה הקריירה של הקומיקאי המוכשר, בעקבות הצלחת סרטו, „בוקר טוב, וייטנאם", שזיכה אותו ב„גלובוס הזהב" ● ויליאמס, 36, הספיק ללמוד בג'וליארד, להיות מגורש משם, להקים משפחה ולפרק אותה ● מות חברו הטוב, ג'ון בלושי, בעקבות הסנפת יתר של קוקאין, חילץ אותו מהתמכרות ממושכת לסמים ולאלכוהול

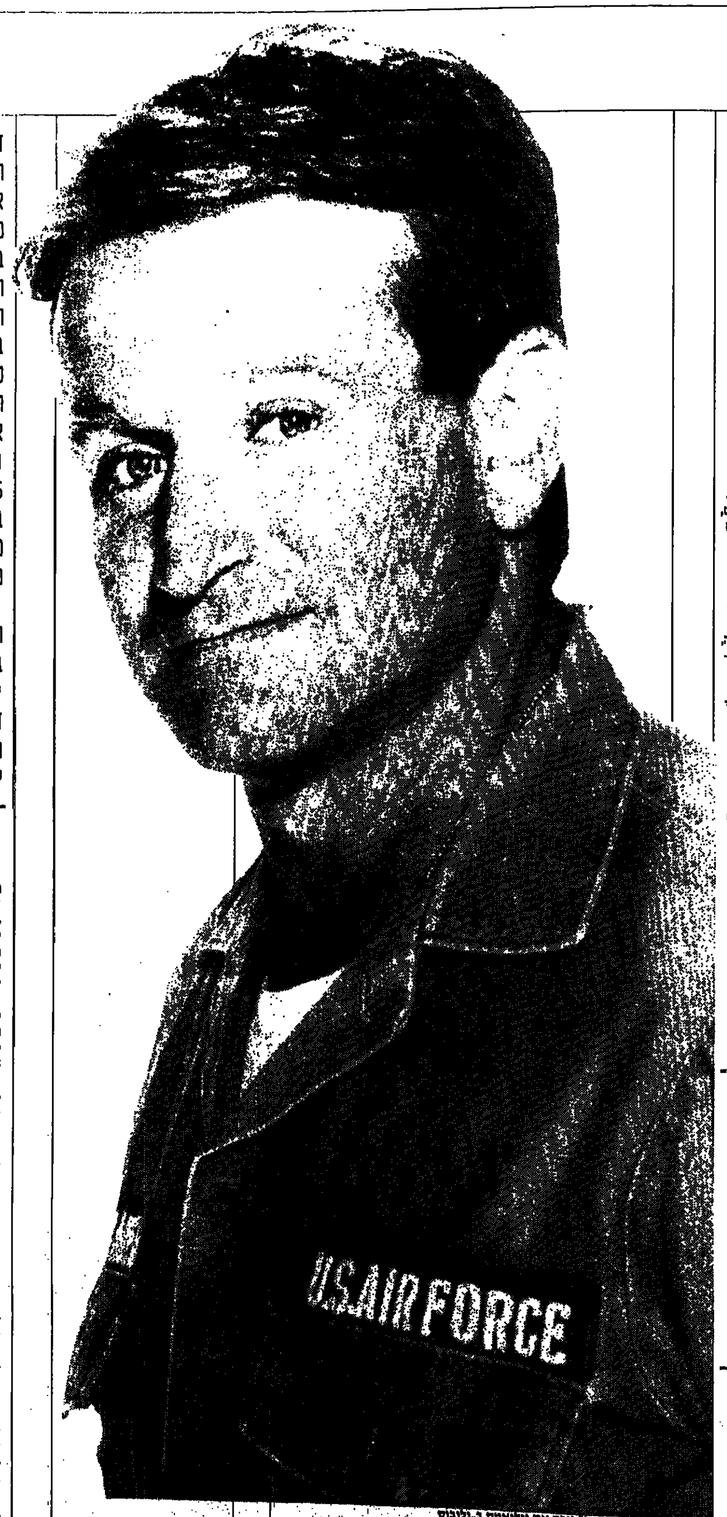

„בוקר טוב, ויטנאם" וכה את ויליאמס ב„גלובוס הזהב" ב־87', כשחלקן חשוב ביותר, ובמועמדות לאוסקר. ויליאמס היה זקוק להצלחת חזאת. (הצלבה: שיגמא)

כשההבדל כל כך בולט,
המסקנה ברורה:
עדיף לפרסם ב-
ידיעות אחרונות

כי 75.02% מכל קוראי העתונים בישראל - קוראים ידיעות אחרונות.
כי 52% מכל קוראי העיתונים בישראל קוראים רק ידיעות אחרונות.
כי את ידיעות אחרונות קוראים 1,713,480 אנשים בסוף שבוע.
18% יותר ממספר צופי "מבט לחדשות" באמצע השבוע.

בעולם המערבי כמעט ולא תמצא עיתון המגיע לשיעור קריאה כה גבוה באוכלוסיה.

עם ידיעות אחרונות.
אתה מגיע ליותר קונים.
יותר לקוחות. יותר בוחרים.

	ידיעות אחרונות	סעיר	חדשות
שיעור הקוראים מכלל קוראי העיתונים	75%	32.4%	9.4%
מחיר לאלף קוראים (אג')	6.3	16.6	34.1
מדד יעוץ בפרסום	100%	232%	541%

	ידיעות אחרונות	סעיר	חדשות
קוראים כלליים מביו קוראי העיתונים	52%	10.8%	0.4%

כל הנתונים מתייחסים לקוראי עיתונים בסופי שבוע, הנתונים מחושבים על פי סקר כלל־חלבי של חשיפת העיתונים ומקורם בסקר יוני 1988.
ע"פ חוק מיסוי של האוכלוסיה, הידיעות לא מכל הקוראים המופיעים - המחיר לאלף קוראים מנוסם על מחיר בפועל הנכסיל בקוח תעביר המשרדים שהוזקק.

ידיעות אחרונות העיתון של המדינה

מבצע בלעדי לקוראי "ראש 1"

"לילות המכבים"
קלטת מזכרת לעונת 87/8

ראית אותם מוצפים ראית אותם מפסידים, נסחפת איתם באש ובמים, ענשיו חוזק להיזכר ברגעים הגדולים של מכבי ת"א. מתי שתרצה רק לחץ על הכפתור וההתרגשות תחזרה.
מכבי ת"א הכינה עבור האוהדים הנאמנים קלטת מזכרת של עונת 87/8 קלטת ראשונה בסדרה.
קלטת חובה בכל ספריה של אוהדי כדורסל. קלטת שתחזיר לך תמיד את העונה המיוחדת של 87/8.
הקלטת כוללת קטעים ובחרים מהמשחקים, ראיונות עם שחקנים ורגעים קטנים ובלתי נשכחים מחגובות השוחקנים והקהל.

- מחיר הקלטת כולל משלוח **55** ש"ח כולל מע"מ.
- מחיר לבעלי כרטיס מכביה* 35 ש"ח כולל מע"מ.

* מכבית כרטיס אוהדי מכבי ת"א - לפרטים לקבלת הכרטיס נא לפנות ע"ג נלויות בלבד

מחלקת הכדורסל
ראש 1
השבועון החדש לצעירים

לכבוד
מערכת ראש 1
מיקונים 5 תל־אביב
ת.ד. 9110 תל־אביב - 61090
טל: 377970
נא לשלוח לי את קלטת "לילות המכבים"
רצ"ב שיק מס' _____
עבור סך _____
שם _____ משפחה _____
מיקוד _____ טלפון _____
כתובת _____
מספר כרטיס ה"מכביה" שלי _____

■ דליה ניר
■ איור: גילינסקי

מי שרוצה לחסוך מגופו תוספת מיותרת, מן הראוי שיתחיל להתייחס אל הקלוריות כלו בכבוד ובחיסכון. "קלוריה פה, קלוריה שם", זהו תמצית סדר היום.

ריאטה, היא מיבצע לכל הזייס. אז מדוע שלא נאכל את המזונות האהובים עלינו, אבל בלי לשכוח לספור ולחשב, להוסיף ולחסוחיה, בדיוק כפי שאנו נהגים בחשבון הבנק שלנו.

אבלנו ארוחה עשירה? עוגת קפוטז לבריאות. במקום להוציא אנרגיה על גינוי עצמי, נשמור את האנרגיה לספירה מחודשת, להתארגנות ולהתאפקות.

הפיתגם "יום אכל יום בצל" (יום רבש יום בצל) מתאים לנו, בריאטניקים. אמת, מי שיש לו עניה בולמת לתוספת־מישקל מתעיף, לפרקים, מוצדך להיות כל הזמן עם יד על הדופק.

מרגישים צורך לפרוץ עול. עד כאן הכל בסדר. לכל אחד מתחר לדעתו, השאלה מה הוא עושה עם זה. היכן מתחילה ההשתוללות הקולינרית, ומתי היא נפסקת.

בעלי סכוריות יודעים כמה רלק מדרכת המכונית לכל קילומטר. יודעים מתי להוסיף שמנים, אויר ומים. האם אנחנו יודעים גם כיצד לחתוך את גומצת כמה מים הוא צריך? מתי הוא יקוץ לקצת אוויר? לכמה שמנים ואיזה? או לכמה קלוריות יקוץ כל קילוגרם מישקל גוסנו?

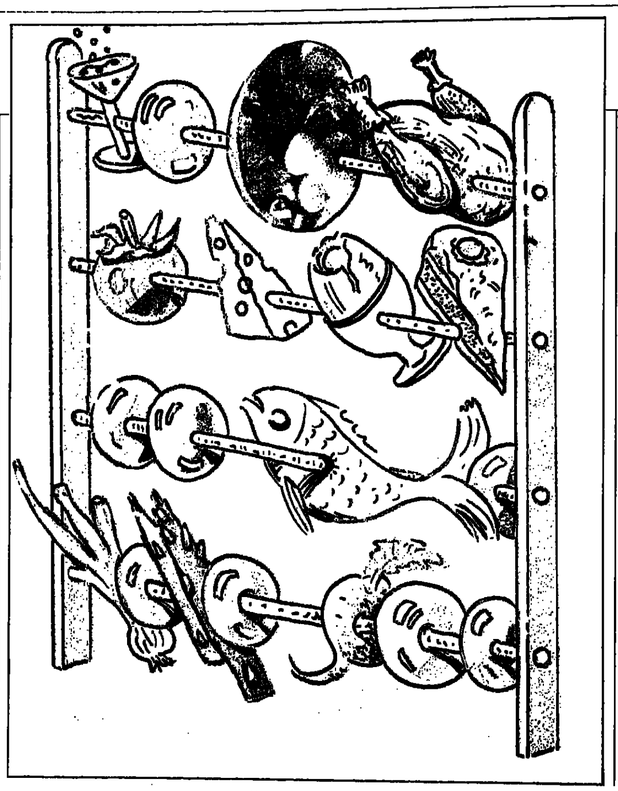

יורדים על השבוע

עוד משהו על דיאטה, הפעם עובדת יסוד: בדי לתחזק את הגוף, אנו זקוקים לב־30 קלוריות לכל ק"ג ממישקל גופנו. מי שמישקלו 70 ק"ג ריאכל 2000 קלוריות ביום, לא ירזה ולא ישמין ● לשיפוץ מהיר, אחרי החגים – דיאטה לשבוע, דלת קלוריות, רבת השפעה

על־מנת לתחזק את הגוף במישקל יציב, זקוקים לב־30 קלוריות לכל קילוגרם ממישקל גופנו. זאת אומרת: אם מישקלנו 70 ק"ג, ועבודתנו שרופת קלוריות לא רבות, אנו זקוקים לב־2,100 קלוריות לשם אחזקת הגוף. כלומר, מי ששוקל 70 ק"ג ומקבל 2100 קלוריות ביום, לא ירזה באותו יום, אך גם לא ישמין. כל מה שמחוץ מסכום קלוריות זה – נחשב ריאטה הרזיה.

חשבון פשוט: חסכנו 1100 קלוריות ליום – אנחנו בריאטה של 1000 קלוריות, חסכנו 600, אנחנו בריאטה של 500 קלוריות, שום מפנה ניתן לרזות. לאט.

להלן מיספר שאלות. ענו עליהן בכנות. לאחר שתבדקו את התשובות, תגלו איך אפשר לחסוך כמה מאות קלוריות ביום, כמעט בלי להרגיש.

כמה פעמים ביום אתם שותים קפה בחלבו? אחת, חמש, עשרה? האם ידעתם שבכל כוס קפה בחלב (רל־שומן) יש בין 30 ל־40 קלוריות. כלומר, תוספת הקלוריות היומית רק מהחלב שבקפה 300־100 קלוריות.

אוכלים הרבה? ירקות ירודים המעניקים ביריקות ארומים והמעניקה תוכלו לחסוך בין 50 ל־100 קלוריות ביום. אם אתם אוכלים שימורי מזונה או דגים אפרים במים במקום בשמן, תחסכו יותר מ־100 קלוריות. אם אתם שותים רק פעם ביום משקה ממותק או מיץ משומר, הוספתם בלי להרגיש כ־100 קלוריות. כדאי במקום זה, לשתות 20 כוסות מים או עשר כוסות משקה־דיאט. בכל אחת מהן – קלוריה אחת.

משתמשים בתחליפי לחם מסוג „פתיתי" או „פת אורז", ובחרים באלה שיש פחות קלוריות? דירוחתם כמה עשרות קלוריות ליום. מתבלים מזון בדוסב סלט ללא שומן (רוסב חולגרי למשל: כף אחת, 7 קלוריות), או במיונית רלת קלוריות במקום ברגילה, הרוחתם עשרות קלוריות ליום.

עתה, לאחר שאנחנו יודעים מניין באות קלוריותינו, נוכל להיכנס לתוכנית הדרייה עצמית או מודרכת. הנגים עבור: סיבה טובה לתחיל כבר היום.

להלן, שבעה ימים רלי קלוריות.

■■■

היום הראשון

בוקר: 2 פת אורז בטעם שומשום, 2 כפיות חמוט, פלח מלפפון, ספל קפה + ½ כוס חלב רל־שומן.
צהריים: כוס סלט מירקות טריים, כפית מיונית רלת קלוריות, תפוח ארמה אפוי בקליפתו, כף רוסב סלט חולגרי, 2 פת אורז, משקה + ½ כוס חלב רל שומן, פלח מלון.
ערב: 100 גרם דג משומר במיץ טבעי, כפית מיונית רלת־קלוריות, סלט מירקות ירוקים בתוספת כף רוסב הולגרי, כוס יוגורט רל שומן.
חטיפי ביניים: 2 פירות (100 גרם כל אחד), כוס פופקרן, ירקות ירוקים.

היום החמישי

בוקר: פלח מלון, ½ גביע גבינת קוטג' רל־שומן, קפה + ½ כוס חלב.
צהריים: פיתה או לחמניה קטנה, המבורגר צמחי או רגיל וללא מיונון, מעט קטשופ, מלפפון, עגבניה, תמחיץ או אגס.
ערב: סלט ניטואז מירקות טריים, שעועית ירוקה מבושלת, ביצה קשה, 2 כפיות מיונית רלת־קלוריות, כוס קפה + ½ כוס חלב.
חטיפי ביניים: ירקות ירוקים, 100 גרם גלידת „פיגורה" (97 קלוריות ל־100 גרם).

היום השישי

בוקר: פרוסת לחם מחיטה מלאה, כפית מרגרינה, כפית ריבה או רבש, קפה + ½ כוס חלב.
צהריים: דג בגריל, סיטריות ובצל מאודים בכפית שמן, כרובית מבושלת, פלחי ירקות טריים.
ערב: 3 פת אורז, פרוסת דג איליתית, פרוסת פסטרמה הודו, פלחי ירקות טריים, תפוחי עץ, משקה.
חטיפי ביניים: ירקות ירוקים, גביע יוגורט פרי.

היום השביעי

בוקר: גביע לבן, ספל קפה פתיתי תירס או מיצפוצי אורז, אבקת ממתיק מלאכותי, קפה + ½ כוס חלב.
צהריים: 2 כוסות ספגטי מבושל + רוסב עגבניות ללא שומן ושתי כפות גבינה צהובה מגוררת, פלח קפוץ מלון.
ערב: 2 וביתיות גבינה מוכנות (עשויות ללא שמן), כוס סלט מערות טריים.
חטיפי ביניים: 100 גרם גלידת „פיגורה" (97 קלוריות ל־100 גרם) פרי (משקל 100 גרם).

היום השלישי

בוקר: פתיה, ½ כפית מרגרינה, ביצה קשה, פילפל ירקן, קפה + ½ כוס חלב רל שומן.
צהריים: 2 כוסות לקט כפרי מבושל במים עם קרפס אבקת מרק, 2 כבדי הודו בגריל, ½ כוס מסטה מבושלת במי מלח, כוס סלט מירקות טריים + כפית מיונית רלת־קלוריות.
ערב: 3 פתיה, 3 פרוסות פסטרמה הודו, מלפפון, עגבניה, פילפל, כוס מרק עגבניות קר.
חטיפי ביניים: 2 ביסקוויטים משרטים, 2 פירות (100 גרם כל אחד), ירקות ירוקים, ½ כוס חלב.

היום הרביעי

בוקר: לחמניה קטנה (60 גרם), כפית מרגרינה, פרוסת גבינה צהובה, מלפפון, קפה + ½ כוס חלב.
צהריים: 2 כוסות קישואים מבושלים, תפוח ארמה גרול אפוי בקליפתו, 2 כפות גרושות חומוס (סלט), פלח מלון.
ערב: 100 גרם דג משומר במיץ טבעי, כפית מיונית רלת־קלוריות, סלט מירקות ירוקים בתוספת כף רוסב הולגרי, כוס יוגורט רל שומן.
חטיפי ביניים: 2 פירות (100 גרם כל אחד), כוס פופקרן, ירקות ירוקים.

היום החמישי

בוקר: פלח מלון, ½ גביע גבינת קוטג' רל־שומן, קפה + ½ כוס חלב.
צהריים: פיתה או לחמניה קטנה, המבורגר צמחי או רגיל וללא מיונון, מעט קטשופ, מלפפון, עגבניה, תמחיץ או אגס.
ערב: סלט ניטואז מירקות טריים, שעועית ירוקה מבושלת, ביצה קשה, 2 כפיות מיונית רלת־קלוריות, כוס קפה + ½ כוס חלב.
חטיפי ביניים: ירקות ירוקים, 100 גרם גלידת „פיגורה" (97 קלוריות ל־100 גרם).

היום השישי

בוקר: פרוסת לחם מחיטה מלאה, כפית מרגרינה, כפית ריבה או רבש, קפה + ½ כוס חלב.
צהריים: דג בגריל, סיטריות ובצל מאודים בכפית שמן, כרובית מבושלת, פלחי ירקות טריים.
ערב: 3 פת אורז, פרוסת דג איליתית, פרוסת פסטרמה הודו, פלחי ירקות טריים, תפוחי עץ, משקה.
חטיפי ביניים: ירקות ירוקים, גביע יוגורט פרי.

היום השביעי

בוקר: גביע לבן, ספל קפוץ פתיתי תירס או מיצפוצי אורז, אבקת ממתיק מלאכותי, קפה + ½ כוס חלב.
צהריים: 2 כוסות ספגטי מבושל + רוסב עגבניות ללא שומן ושתי כפות גבינה צהובה מגוררת, פלח קפוץ מלון.
ערב: 2 וביתיות גבינה מוכנות (עשויות ללא שמן), כוס סלט מערות טריים.
חטיפי ביניים: 100 גרם גלידת „פיגורה" (97 קלוריות ל־100 גרם) פרי (משקל 100 גרם).

■■■

וככן, זו תוכנית הדרייה לשבוע ימים, שעליה אשאר לחזור ללא חשש במשך שבועות רבים, עד להשגת המישקל הרצוי. תוכנית זו מיועדת לאנשים בריאים בלבד.

יש לחקפיד את השימוש במלח, בקפה המשקאות המכילים קפאין. יש להרבות בשתיית מים, סודה, המשקאות ריאט למיניהם.

רצאה אחרונה: אל תעלו על המאזניים בכל יום, לא חמש פעמים ביום. התוצאות הוואת אינה מרוח. אך אם נרטיף לתוכנית הדרייה פעילות גופנית מכל סוג – הרווח שלנו יהיה התפסיד במישקל.

הרבעון

עקב · ארבעים שנה

5-11.10.88

מבצעי שבועיים - שווים כפליים

הנחות ופרסים במבצע סמי בורקס

לדוגמא:
בורקס גביה/חרד
1 ק"ג
רק **9.73**
ובנוסף: כל הקונה 2 ממוצרי "סמי בורקס" משתתף בהגרלת פרסים עוקיח

מבצע יצרן מפעל הבשר של "שקם"

בשר הודו טחון 1 ק"ג	רק 9.20
טעמונים שניצל הודו 1 ק"ג	רק 12.10
פסטרמה הודו לבן פרוס 1 ק"ג	רק 18.90
טעמונים כתיתות הודו 1 ק"ג	רק 8.70
טעמונים קוטלט הודו 1 ק"ג	רק 9.85
המבורגר 500 גרם	רק 5.25
לשון בשר כבושה 1 ק"ג	רק 19.80
מח בקר 1 ק"ג	רק 14.90
קבב 400 גרם	רק 4.45
עוף גריל מתובל 1 יחידה	רק 9.90
צלעות/אומצות טלה 1 ק"ג	רק 27.50
ספריבס טלה 1 ק"ג	רק 25.50
בשר כבש מתובל 1 ק"ג	רק 26.95
נתחי כבש לתנור 1 ק"ג	רק 25.-

ליפתנים במבצע

לפתן אנס חתוך "מריזה"	רק 1.85
לפתן אנס פלחים "מריזה"	רק 2.20
לפתן קוקטייל פירות "ויליגר"	רק 2.68
לפתן אפרסקים "ויליגר"	רק 1.90

חגיגת גלידות "ויטמן"

גלידת "צמרת" 900 סמ"ק טעמים שונים
רק **4.69**

מלפפונים חמוצים "בית-השיטה" 7-9
רק **1.65**

קונפיטורה "פובל" 450 גרם ויטה
רק **2.70**

סלט טונה 100 גרם "מן"
רק **1.10**

טונה "סטאר קיסט"
רק **2.95**

חבשיל "חמים וטעים" טעמים שונים "אסם"
רק **1.54**

מרק זך/עדיף 400 גרם "אסם"
רק **3.15**

קטשופ" 340 גרם "אסם"
רק **2.32**

מיונז אמיתי 500 גרם "אסם"
רק **2.98**

מיונז עם חזרת או שום 500 גרם "אסם"
רק **3.38**

ממרח קקאו 500 גרם "אסם"
רק **2.34**

ממרח קקאו טעם שוקו 500 גרם "אסם"
רק **3.30**

ופלים "עדין" 1 ק"ג
רק **6.17**

שעות פעילות חנויות "שקם"

חנות שקם בקניון ר"ג
בימים א'.ב'.ג'.ד'.ה'. 10.00-22.00 עד 22.00
בימים ד'.ה' 22.00-24.00 (חצות)-
קופת הסופרמרקט בלבד
במוצש עד 24.00 (חצות)

חנות שקם בבת-ים
בימים א'-ד' 9.00 - 22.00
● ביום ה' 9.00-24.00 (חצות)
ביום ו' 8.00-15.00
● במוצש עד 24.00 (חצות)

חנות שקם בבאר-שבע
בימים א'.ב'.ג'.ד'.ה' עד 20.00
ביום ה' קופת הסופרמרקט פתוחה עד 24.00 (חצות)

חנויות שקם הפתוחות עד שעה 20.00
אבן-יבדול ● ראשל"צ ● עפולה ● נצרת עילית ● פרדס חנה ● דימונה ● חיפה ● הוביאים ● רחובות ● אילת ● ק. מוצקין ● אשקלון ● בית-שאן ● נתניה ● אשדוד ● נתיבות ● ירושלים ● טבריה

חנויות שקם הפתוחות עד 19.30
ר"ג ● ק. גת ● הדרה ● חדרה ● נצרת ● ק. שמונה ● צפת
בכל יום ו' חנויות שקם פתוחות כרגיל

הרשת המובילה בישראל

רשת עליה

קנו היום שלמו ב-1.12.88

לחברי מועדון שקם החל מ-75 ש"ח
לזכאי הקניה החל מ-100 ש"ח
במחלקות שאין חיובות בריבית

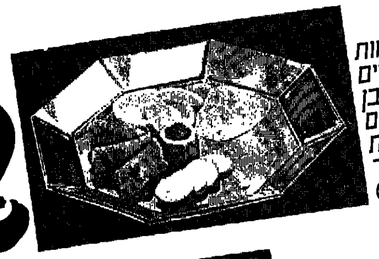

צלחות וספלים "אוקטים" לבן בודדים ומערכות (עד נמר המלאי)

25% הנחה

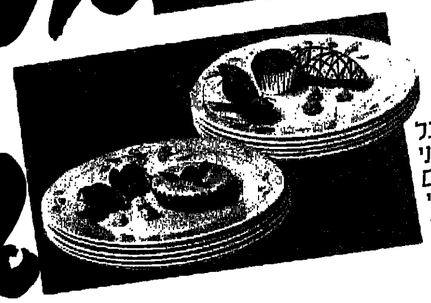

מערכת אוכל "ליטני" ב-18 חלקים בלעדי ל"שקם"

25% הנחה

מבחר גדול של מאגים

20% הנחה

"גרנולה" 400 גרם "סוגת" עם שקדים, עם בוגות, עם חפוחי עץ
רק **3.10**

טמפונים "או-בה" נורמל 40 יחידות
רק **9.-**

מגבונים לחים 40 יחידות "מולט"
רק **3.-**

סבון לה ולי 100 גרם "שמן"
רק **1.22**

משחת שיניים "זברה" 70 גרם "שמן"
רק **1.50**

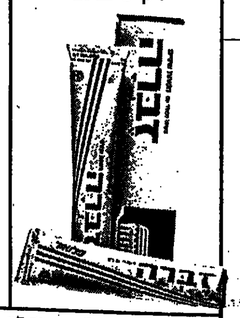

פסטיבל נוזלי כביסה

"אי.בי.סי." 2 ליטר "נקה"	רק 10.70
"דייזי" 2 ליטר "קלין"	רק 10.95
"טייד" 2 ליטר "פלמוד"	רק 11.50
ליקוויד 2 ליטר "פזקים"	רק 10.80
"פיסגה" 2 ליטר "חוגלה"	רק 11.50
"קולון" 3 ליטר "עדי"	רק 14.30

הרשת המובילה בישראל

הרשת המובילה בישראל
הרשת המובילה בישראל
הרשת המובילה בישראל

„לא פשוט לצאת מהארון. כשאומרים לסבית, מיד מסווגים אותי. ואז אני כאילו שוליים. מיועדת רק לקומץ מטורפים ● בארץ לא מבינים עניין של תרבות לסבית, ותרבות 'סטרייטית'. אני ניזונה כל הזמן מתרבות הטרוסקסואלית. אני לא אגיד 'סרט שעוסק ב'גבר ואשה'. כי הדברים הם קודם כל אנושיים"

(המשך מעמ' 5)

צריך לשיר שיר נגד המשטרה".

– את לא רוצה לסמר על זהותך בלסבית. בזאי נדבר קצת פמיניזם. מתי התעוררה אצלך המודעות הפמיניסטית? תמיד היית בזאת?

המודעות הפמיניסטית קרתה לי מאוחר. בתקופת הצבא ואחרי הצבא. לא זוכרת איך זה קרה לי. כשהייתי ילדה, רוב הדמויות שראיתי סביבי היו גברים. להם היה כסף, להם היה הכח הפוליטי. גברים הם שהמציאו את הביטוי 'קנאת הפיז'. ברור שגשים קיבלו בזין של הנכר. להיות גבר, זה אמר תעסק, כסף, עמדה, שליטה, הכל מתוח בפנים. אז בשפרויד בא ואמר 'קנאת פין' – יופי, פיצוץ גדול.

„ברור, שגשים שיושבות בבית כל היום, שואפות לזין. לא כמו בתיאוריה הסמוסמסה שפרויד פיתח, שזין נכתת, וזין רוצה שיהיה להן זין. אלא מהבחינה, שהזין סימל הסמל את הכוח בעולם. לקחת את העניין של קנאת הפין כמשהו פשטני, שגשים

באילוריגישות מטרפות בלי זין, זה קיקשש. גשים הן מטרפות ועדיין הן מטרפות, במידה רבה בגלל הכוח שהזין מעניק.

„לעניין הדימוי של פמיניסטיות ולסביות כשונות חזיות. קשה לקבל כעס, כשהוא בא מצד נשים. היום העניין של חזייה שרופה אולי נראה נמוך. אבל פעם, מוחים וחזיות היו דבר מתנגש. גשים הן נעשות חולות מזה. בלחץ פעם אתה רואה איך מקילים אורחיה רוכסן ששות את המחזר. אז ברור שרצו להשתחרר מהדבר הזעיק הזה".

– מי תיכנן לך את הלבנדשות לרוטנוזן?

„אני. בחרתי ג'ינס שחור,

– אפשר למעון, שבשרי האנגטיין שלך את בעצם מטיפה ללסביות. לאחבת בשים.

„אני מטיפה ללסביות? באתה מידה, אני יכולה לומר שכולם מטיפים להטרוסקסואליות. ככה אני מרגישה, ככה אני כותבת, זה העולם הפנימי שלי. ושתינו יודעות כמה רבים בין המורים והמורות הם לסביות

והומוסקסואלים שמחתבאים בארון. ברור שזה סיכון לצאת מהארון. כמו שאני לוקחת סיכון כלפי הקרייריה שלי. כשאני שמעת זמרת לסבית שרה שיר אהבה לגבר, זה צורם לי מאוד.

„מה שלסביות ופמיניסטיות באילו עושות, הן אומרות: למה רק לגברים יש את הכוח? גם אני רוצה. וגם הן הלכות במעילי עור ורוכבות על אופנועים. ריש אחרות שאומרות: אז מה? יש בי אלימות, אבל אמצא את הדרך שלי לפרוק אלימות. איך גברים פורקים אלימות? עושים מלחמות, אונסים. לפי התרבות האנטרוגיסטית, נשים אמורות להיות נטולות כעסים. להחזיק את הכעסים שלהן. בבולנו הרי יש אלימות. השאלה, איך פורקים את הכעסים. ואם העולם ימשיך ללכת בדרכי הגבר, לפתח כלי זין ולהילחם – זה יהיה הסוף. רק אם תצמח ותתפתח תרבות נשית, יש סיכוי שהעולם לא יחרב.

„אני לא שופר תעמולה ללסביות. אני מאוד שמחה שלסבות באות להופעה שלי, וזה שהן באות, מעיד כמה חוסר יש בתרבות כזו".

– למה חשובה תרבות בזוי?

„למה לא? יש מקום לכל דבר. אנחנו חיים בחברה, שאומרה לי לפני העלייה לבמה.

„אבל, שלא תהיה מעון. אין לי חשק להיות 'זמרת זין', כמו שעשו ממני. רוצה לשיר. נקודה.

עיר צעצוע

עיר צעצועים. היא מבולה דרבה. גברים צעצועים, חיים כל חומן עם בנות צעצועים, מלשים אותן, מסתמים אותן, מחייים אותן ועשים להן טוב.

וגם גברות צעצועים, אוהבות את גברים צעצועים, הן מטרטקות עליהן, הן נמרחות עליהן, הן יורדות להן, הן עשות להן טוב. כך בעיר צעצועים, היה גם עיר צעצועים, זה אני דלכת ברחוב, גבר צעצועים והבת צעצועים מתנשקים, דרחוב שייר להם, אני נורשת לפנות את הדרך, לפנות את הדרך, את שם שו צעצועים, לפנות את הדרך.

עיר צעצועים, היא מבולה הרבה דיומאים צעצועים, מרשאים כל הזמן את בנות צעצועים, תעשי את נראה אתו הגרון תמתוי את דרגליים נראה את הבוס, אל תגידי לי מה לעשות אני יודע היכי טובי.

עיר צעצועים, היא מבולה הרבה סטיכיאנטיים צעצועים. מטמלים כל הזמן בגברות צעצועים, הם הכשיב דרדר, והם לומדו את מרדיר, הם בכבר ומרדו לגברות צעצועים את הראש. הכשיב המתוק והמשיב. עיר צעצועים, יש לה ראש עיר צעצועים, הדרבה חברי עיריה צעצועים וכאשר הם מחליטים החלטות צעצועים. יש להם בנות גברות צעצועים, מכשלות מתקנות מסדרת-ממש-צעצועים.

כך בעיר צעצועים היה גם את צעצועים זה את דלכת ברחוב. עם הראש הלא מתוק הלא מיפשי, את נדרשת לפנות את הדרך. לפנות את הדרך. לפנות את הדרך, הי את שם, את צעצוע, לפנות את הדרך.

שה. „את גריכה המון ביטחון עצמי וכוח, למני שאת עולה לבמה. בחורתי ג'ינס שחור, קומבנזיון שחור, מנפיים, שיער קצוץ וצמוד מאחור"

להיות מוסיקה מזרחית, הזיון רואים את היופי שיש בזה. למה אני צריכה לחיות בארון, ולהכניס את השירים שלי למגירה? לא רוצה. אני רוצה להיות מה שאני. אף אחד לא יכריח אותי לשים מסכות. אני לא אכתוב בלשון זכר, כשאני מתכוונת לנקבה.

„היום בזמה שהכל פתוח, אבל זה לא נכון, כי עדיין חיים במחתרת. אם יום אחד היו מחליטות כל הלסביות שבארון לעשות הפגנה – היית מתפלאת מהכמות, ומכות הנשים. מכל המעמדות בחברת המכל

המקצועות. כמיה הן עושות מה שהן עושות, אבל משתלבות בעולם הטרוסקסואלי.

„אני מכירה נשים, שמרכזות בעבודה על החברה שלהן בלשון זכר. אני לא רוצה, ולא יכולה, להיות חיים כפולים כאלה. יש נשים נשואות, ויש רווקות, שהן לסביות. הזכיונים לצאת מהארון גרולים מאוד. זה מתחיל מסילוק מהעבודה, ועד לאשה נשואה, שתתר בדי בישואיה בילתה שהיא לסבית. ואז מתעוררת השאלה: מה יהיה עם הילדים. אם הרבנים יגלו, הילדים אוטומאטית יעברו לאב.

„זה גם כולל ניכור של משפחה. זה לא נעים, שאבא ואמא לא יודעים מתאום איך לאכול אותך. אז זה לא משוט לצאת מהארון, להיות חריג. מדברים עליך, מצביעים עליך. לגברי לא נעים. קומבנזיון שחור, מנפיים, שיער קצוץ וצמה מאחור".

– למה?

„כי קדם כל רציתי הופעה עם כוח, נגם עם נשיות. לא להחביא את הציצים. לא לפחד לקשור צמה לשיער, לומר שאפשר להיות אשה, ולהקרין כוח. אני רוצה לעלות על הבמה בשיער תקצוץ שלי, ולהקרין כוח. להיות חזקה. כשהתחלתי, רוב המנגינות שלי היו יותר שקטות, יותר לירית. משום מה, היה לי רצון לרכך את האמירה שלי. להיראות נשית, רכה, ילדה טובה. לא ללכת עד הסוף, לא להיות לגמרי מורדת, לא להגיד דברים קשים. היום אני מתקלפת מזה. אין אפס. זה מפחיד. לעשות דברים נגד הכל.

„קודם פירכסתי על הבמה עם גיטרה ושיער קצר, קצת מתבישה. ונורא פחדתי, ונורא חסרת ביטחון. היום אני מרגישה תהליך של התפתחות, שהוא תהליך של כוח. שאני לא רוצה, ולא צריכה לרכך את האמירות שלי. חשבתי על התהליך המורר הזה – את צריכה המון ביטחון עצמי וכוח, בשביל לעלות על במה. ואלה בדיוק הדברים שחסרים לי לפני העלייה לבמה.

„אבל, שלא תהיה טעות. אין לי חשק להיות 'זמרת זין', כמו שעשו ממני. רוצה לשיר. נקודה.

עיר צעצוע

עיר צעצועים. היא מבולה דרבה. גברים צעצועים, חיים כל חומן עם בנות צעצועים, מלשים אותן, מסתמים אותן, מחייים אותן ועשים להן טוב.

וגם גברות צעצועים, אוהבות את גברים צעצועים, הן מטרטקות עליהן, הן נמרחות עליהן, הן יורדות להן, הן עשות להן טוב. כך בעיר צעצועים, היה גם עיר צעצועים, זה אני דלכת ברחוב, גבר צעצועים והבת צעצועים מתנשקים, דרחוב שייר להם, אני נורשת לפנות את הדרך, לפנות את הדרך, את שם שו צעצועים, לפנות את הדרך.

עיר צעצועים, היא מבולה הרבה דיומאים צעצועים, מרשאים כל הזמן את בנות צעצועים, תעשי את נראה אתו הגרון תמתוי את דרגליים נראה את הבוס, אל תגידי לי מה לעשות אני יודע היכי טובי.

עיר צעצועים, היא מבולה הרבה סטיכיאנטיים צעצועים. מטמלים כל הזמן בגברות צעצועים, הם הכשיב דרדר, והם לומדו את מרדיר, הם בכבר ומרדו לגברות צעצועים את הראש. הכשיב המתוק והמשיב. עיר צעצועים, יש לה ראש עיר צעצועים, הדרבה חברי עיריה צעצועים וכאשר הם מחליטים החלטות צעצועים. יש להם בנות גברות צעצועים, מכשלות מתקנות מסדרת-ממש-צעצועים.

כך בעיר צעצועים היה גם את צעצועים זה את דלכת ברחוב. עם הראש הלא מתוק הלא מיפשי, את נדרשת לפנות את הדרך. לפנות את הדרך, לפנות את הדרך, הי את שם, את צעצוע, לפנות את הדרך.

לימודי חוץ של
האוניברסיטה הפתוחה

מסתיימת ההרשמה
לקורסים שנתיים
לשנת תשמ"ט בשני מסלולים

תקשורת הורים - ילדים:
מוצעים הקורסים: הגיל הרך, ילדות, גיל ההתבגרות
טנדו: פיתוח הקשר הבין-זוגי

בכל קורס 10 סדנאות ייחודיות ו-8 מפגשים משותפים עם מומחים במושאים:
— המוזר ויחסים במשפחה - פרופ' אבנר זין.
— האם הורים מסוגלים לחנך מתבגרים? - ד"ר חד גרין.
— זוגיות ומיניות במסגרת המשפחה והשפעותיהן על הילדים - הסקסולוגיות רות חוצינר.
— הבדלים אינדיוידואליים בין ילדים - הפסיכולוגית גליה רבינוביץ.
— בעיות בהורות בגיל הרך - הפסיכולוג רמי בר-גיורא.
— לחץ פסיכולוגי והשפעתו על המין - ד"ר אלי זומר.

הקורסים מוכרים ע"י משרד החינוך כקורסי חובה בשנת שבתון.

הלימודים יתקיימו אחת לשבועיים בימי ג', בין השעות 20:00-22:00, באוניברסיטה הפתוחה, רח' קלאוזנר 16, רמת-אביב.
המשתתפים יקבלו חומר לימודים כתוב ויצפו בסרטים מקצועיים.
מחיר השתתפות: ליחיד - 245 ש"ח.
לשני בני זוג - 295 ש"ח.
ניתן לשלם בשלושה תשלומים.
מספר המקומות מוגבל.
פרטים והרשמה בטלפון: 03-422520, 03-422636.

מאחורי התחתונים של קלוין קליין, ביל בלאס וליז קלייבורן תמצאי את דלתא סטודיו.

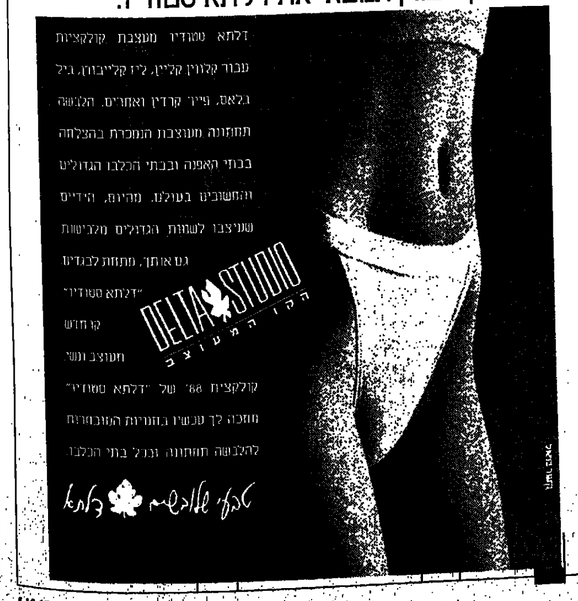

מהו הסיכוי להינשא?

האם זה עדיין נכון – כמו שהורי אומרים לי – שכחורה לא בתולה מקטינה את סיכוייה להינשא לטהר מוצלח אבחנו לא דתיים. אבל הורי אומרים שגם אצל חילונים זה כך. מה את אומרת? חבתולה עדיין

אני אומרת שזה קישקוש, ואל תתני לחדיך את הבתולה שלי כדי שלא יבואו לדרוש אותי.

צבוע, כמו כולם

בסוף, כשאני מגיע לעבודה, אני אומר לבוס „בוקר טוב, מה שלומך?" ובליבי אני חושב, „אלוהי תתפגר יא מגיאקי". למכירה אני אומר „את נראית נהדר הבוקר", ובליבי אני חושב, „הוא כבר בת 45 הכלבה המסוקרת", ולמפשים לי אני אומר „קיימה לעבודה עצלנים", ובליבי אני חושב, שהם עובדים יותר טוב מני, או מה אני, צבועה לקקן? כנה

בלי שם

בדרך כלל אתה צבוע, אבל אותי היית כנה מאוד. נכון שלהיות צבוע זה די מגעיל, אבל לדגיד לשמירה בבוקר, „שלום כלבה מסוקרת בת 45", זה עוד יותר מגעיל, ולדגיד לבוס „אלוהי תתפגר יא מגיאקי" – זה סופי. אז תלמד להתחדר עם הצביעות שלך, כמו ששיליינים אחרים ברחוב העולם למה. בהצלחה. בעצם, מה דרחה חשאלת שלך?

נקודות אדומות

מרשתי את השערות הבדרדות שמעמו לי על הפיסטמה, ועכשיו יש לי שם נקודות אדומות. איך נפטרים מהן? איך מסתירים את הפר הנראה?

השעיررת

אם תלבשי דלבנר, קרוב לודדאי שהשמעות שלך לא תהיינה גלויות לכל, הכך לא יתגלה „מסוד חברתי" שלך. מלבד זאת, אני בטוחה שאמא מרגיעה מכתבך אלי, ועי שאת קוראת את הדשבה, הנקודות נעלמו. אבל מקך שני, אמרו שרב שעריות. כבה לה בחיים, צריך לשעמים

בעיות בדיבור

אני בת 17, ולפעמים יש לי בעיות בדיבור. לדוב אני מדברת באופן נורמאלי, אבל לפעמים פשוט נתקעות לי המילים, ולא יוצאות. אל תשלחי אותי לדוקאים ולפסיכולוגים, כי אני נורא ביישנית וקשה לי לדבר על הבעיה. האם את יכולה לעזור? ק.ב.

אני בטרדיש חשבת שהבעיה שלך היא נפשית, ולכן תצטרכי לדתגבר על הבושה וכן ללכת לפסיכולוג, או לסקום בו עסקים ב„סטיריתרפי". לא הבנתי מטמתבני דיסק את נדיר, אבל בכל עיר גדולה תנסלי למצוא באלה. מני לדוקא המשמחת שלך, דברי איתו, והוא כבר ימליץ לך על המקום הנכון. חבל על הזמן. עשי את זה כבר דיום. אולי כמה דקות של בושה יסגעו ממך מכל המשך כל הדיום.

יחסים מלאים

קיימתי יחסי מין עם חברי, אבל הוא אומר שהם לא היו יחסי מין מלאים. מצד שני, אני יודעת שהיה לי קצת דם. איך אוכל לדעת אם אני בתולה עדיין, או כבר לא.

מי, הירושלמית

כל דיומא נשים יוכל לדגיד לך זאת, אחרי בדיקה בת שתי דקות. קדי מספר בקומת דולים, תעמדי בתור ו..נגתרה הבעיה.

שם עין

אחי וגיסתי נישאו רק לפני שנה, וכבר הוא „שם עין" על כל מיני בחורות. אני לא חושב שהוא ממש בוגד בה, אבל בכל הזדמנות הוא מפלרסם עם נשים אחרות. מה עלי לעשות כדי שהמצב לא יחמיר?

האח המודאג

תתחיל להרעקסק בעניינים שלך, ואם יבקשו ממך עצה, או עזרה – תיתן. זה הכל, חביבי.

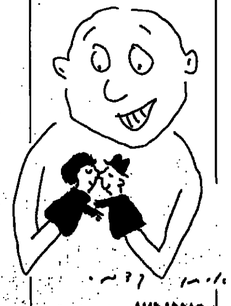

מיואש

אני בן 21, נאה ואינטליגנטי. כשאני מסתובב בחוצ בריסיסקים, בחורות, מסתכלות עלי בהערצה. אבל כשאני ניגש לבחור, בין שעריות לבין נקודות. אני מקווה שלא יזהו לך מודות זבעיות יותר נוראיים ממה.

בעיות בדיבור

אני בת 17, ולפעמים יש לי בעיות בדיבור. לדוב אני מדברת באופן נורמאלי, אבל לפעמים פשוט נתקעות לי המילים, ולא יוצאות. אל תשלחי אותי לדוקאים ולפסיכולוגים, כי אני נורא ביישנית וקשה לי לדבר על הבעיה. האם את יכולה לעזור? ק.ב.

אני בטרדיש חשבת שהבעיה שלך היא נפשית, ולכן תצטרכי לדתגבר על הבושה וכן ללכת לפסיכולוג, או לסקום בו עסקים ב„סטיריתרפי". לא הבנתי מטמתבני דיסק את נדיר, אבל בכל עיר גדולה תנסלי למצוא באלה. מני לדוקא המשמחת שלך, דברי איתו, והוא כבר ימליץ לך על המקום הנכון. חבל על הזמן. עשי את זה כבר דיום. אולי כמה דקות של בושה יסגעו ממך מכל המשך כל הדיום.

מפחיד

הסיפור על הילדה הקטנה, שהולכת למות ממחלת הסיי"דוקס, נורא מפחיד אותי, כי בעלי וגם אני ממוצא אשכנזי. אני עדיין לא בהריון, אבל יש לי תוכניות כאלה. האם למנות לדוקא כללי, לדוקא נשים, או למקום אחר.

אסנת

אני מציעה לך לפנות לתחנת שיפת-דלב במקום מגוריך, והם יתנו לך את כל התשובות.

הקשר נותק

הדרי התגרשו כשהייתי תינוקת. אבי כמעט אף פעם לא שילם מזונות עבורי, והביקורים שלו היו פעם בשבוע, אחר כך פעם בשבועיים, ובשנים האחרונות הקשר כמעט נותק. עכשיו מתאים (אני בת 18) הוא אומר שהוא רוצה את קרבתי, אבל לי נדיבה שהוא רק רוצה לקבל ממני, ולא לתת שום דבר ולכן אמרתי לו שאני איני רוצה שום קשר איתו. האם נהגתי נכון?

תוהיפאית

אינני יודעת אם נהגת נכון. בעניינים האלו, נכון זה מה שהלב שלך אומר. תשאלי אותו.

להאמין לו

לחבר שלי יש כל מיני ידידות, אליהן הוא מתקשר לפעמים, ולאחת מהן הוא גם הולך. אני מודאגת מהעניין, אבל הוא תמיד מרגיע אותי, ואומר שהם רק ידידים טובים. מה לעשות?

יעל

להאמין לו. כשאוהבים מרשה מאמינים לו. גם למישהי מאוהב מותר לעיים יחסי ידידות עם אנשים.

אנחנו הכתובת

הזמנים המודרניים עושים את שלהם. הרבה התלבטויות של מה ואיך לעשות ולנהוג. זו, לכן, פינה מיוחדת לשאלות קוראים, שאין להם את מי לשאול. אנחנו לא מתיימרים להחליף אנשי מקצוע, אבל אם מתאים צצה בעיה מסוימת, בכל תחום שהוא, ואין לכם במי מי לשפוך את הלב – אנחנו הכתובת. כיתבו בקיצור נמרץ לדניאלה יקירה, והיא תעשה כמיטב יכולתה לעזור לכם. על המעטפה נא לציין: מערכת „זמנים מודרניים" ידיעות אחרונות, רח' פתח תקוה 138, תל-אביב, 61000.

תביעות קטנות

לפני כמה זמן, הופיעה ידיעה בעיתון, כי שלושים חולי סרטן שנגרם מעישון, גברים ונשים, עעשנו במשך שנים רבות לפחות 20 סיגריות ביום – עומדים לתבוע את „דובק". וכל זאת, בעקבות פסק-דין ראשון בארה"ב, שחייב חברת סיגריות לשלם 400 אלף דולר ליורשי אשה שנפטרה מסרטן-ריאות.

אנשים תובעים באמצע הדרך. צודקים. חברת „דובק" אכן אשמה בכך שהם מעשנים. אם „דובק" לא היתה, הם לא היו מעשנים, ולא מתמכרים לשום דבר אחר. ואם לא היתה מופיעה האחרונה שהעישון מזיק לבריאות, הם לא היו מנתשים את זה בחיים.

העישון אינו הבחירה שלהם כאנשים בוגרים. זו „דובק" שעומדת מעליהם כל יום ואומרת, תפתחו פה קטן, חנה מטוס, מי יעשן בשביל „דובק", ואם לא תעשן את כל החבילה, „דובק" לא תיקח אותן לקולנוע.

באותה הרוח עצמה, אני עומדת לתבוע את הקונדיטוריה שליד ביתי, על כך שהיא מייצרת עוגות. וגבלה, רק גבלה, אני מסתובבת עם שליים מדגשים בעולם. על שום עוגה עוד לא ראיתי שכתוב, הזלילה מסוכנת לבריאות. ועוזף מישקל הוא נזק בריאותי ללא שום ספק. לחץ דם גבוה, ערפי סוכר, כולסטרול. שלא לדבר על הנזקים חנפשיים, הרי אפשר למות מחבושות בחנויות הבגדים.

במרשבה שנייה, גם אני הולכת לתבוע את „דובק" על נזקים חברתיים: היו לי חברים שרופכו לחיות ממש בלתי נסבלים, מהרגע שהטלוויזיה נתנה להם לביטימציה להעליב. ויואב אמר, שהוא לא ייצא איתי בחיים, בגלל שאני מעשנת. נ.ב.

ובעניין אחר לגמרי. עוד חג אחד – וחיינו גמורים. עכשיו שכולנו חכמים, שבעים מאוד, ועצבנים עד כדי התנטוטות. כמה מילים חגיגיות לכל הרווקים והרווקות, חפנויים וחפנויות, הגרושים והגרושות, שטיפסו על הקירות כל החג, ואכלו חוץ מהעוף אצל אמא, גם את חסיד על הקירות. שחכינו עריסת ספרים ועיתונים, וסרטי וידאו ליד חמיטה, ולא נגעו בכלום מרוב חדיכאון. שריחמו על עצמם יום ולול, על שאינם מצלחים כמו השכנים חנשואים מלמטה. וחשבו כמה טוב היה, אם היו כמה משפחות להשכרה, לחגים ולימים חנוראים.

לכל בעלי חמשפחות, שטיפסו על הקירות מרוב עצבנים על הילדים, שלא נתנו לחם דקה לנוח. וכשחזיתה לחם כבר דקות, לא ידעו מה לעשות איתה, מרוב שעמום. לאמחות שעמדו שעות ובישלו סירים גדולים, ואחר כך חכל נגמר בדקות, וחגיגי חחזיר של חדודה אפילו לא אמר. שזה חיה טעים לו בכלל, חדודה עוד פעם וחביאח פיוריקס. למשפחות שנסעו לטיול בחג, באוטו בלי מזגן, וחיה חם, וחילדים לא חפסיקו לריב כל חדרך, במושב האחורי. לכולם לכולם – אתם לא לבד. חג שמח.

■ עמית רייכר

דמעות תנין

התנינים בפלורידה שופכים דמעות. דמעות על אמת. לראשונה, מזה 26 שנה, הותר ציד התנינים, והעונה בשיאה. התנינים הוכרזו "סכנה לציבור", מספרם עלה מאוד, ויש צורך דחוף, לדעת הרשויות, לצור אותם.

בכרצת של דרום פלורידה, מקום המיסתור של העולם התחתון, סוחרי סמים ומחם ארחי־פרחי, חיים גם התנינים. הציד מתבצע בסירות, הנעות באיטיות, ומאירות את המים בזרקורים רבי־עוצמה. לכל צייד הוקצבו מכסות־הרג, משהו כמו 15 תנינים לעונה.

המצוידים בתופעה, טוענים, שרתנינים אינם עונים, בשום אופן, להגדרה, „לן נבחר". מיטפים עבר את המילון. אחדים זחלו לתוך תעלות השפכים, וצצו באחת מגינות מיאמי. ילדה קטנה נטרפה, ואז החלה בהלת התנינים הגדולה. הדיסיון התערב במציאות, ומאות שיחות טלפון התקבלו במטה התנינים. ראו אותם בכל מקום: ברחובות מיאמי, בבריכה, ביבשה ובאוויר.

ומי שתמיד נהנה, הם הסוחרים, סוחרי העורות בעיקר, שזכו לשלל לא צפוי. כמו באמריקה.

■ דרורה שביט

ציידי התנינים בפעולה: מיכסה של 15 תנינים לצייד

■ תצלום: סיגמא

קרח בראש

לא תמיד כראי לרדץ לאחן התרופות, כשהראש כואב. אפשר לנסות את כריית הקרח, כריה קטנה, בצורת פרסה, עם קרח מרוסק, שמניחים סביב הצוואר.

ד"ר אלן רפורפורט, מהמרכז לטיפול בכאב־בראש, ממליצה להכין בבית מעין כריה, בצורת פרסה, מכד עמיד נגד מים, אותה יש למלא בקרח מרוסק, או במי־קרח.

בדגע שכאב הראש מתחיל, יש להניח את הכריה סביב הצוואר. הקור מכווץ את כליהדם, ומרגיע את השריריים. החוקרת אמרה, שבתנאה כריה כזו לאמאה חולים, ומם כל־כך נהנו מחביישות־הקור, עד שסירבו להחזירו בתום הניסוי.

ד"ר פרד שפטל, החוקר הפשי שהשתתף בניסוי, אמר, שקומפרסים קרים באלה, חוללו לסילוק כאבי הראש גם אצל אלו, שסבלו ממיגרנות, וגם מכאבי ראש רגילים, כתוצאה מעיישות וקרה. „הצלחה היתה אצל ארבעה מתוך כל חמישה נבדקים", אמר.

את הכריה לא ניתן עדיין להשיג אצלנו. מי שנוסע לאירה, שיחפש בחנויות הגרולות, במחלקות לציוד רפואי, חמדיר 40 דולר. ניתן גם לכביסה במכונה.

■ דבורה נמיר

צוללת צהובה

מי שמחפש מתחת לאדמה, אחרים חריפים לטיול, עשוי למצוא את מבוקשו, מחוות מיוחד ליתר דיוק, בקיבוץ של ילדים ואבוני. הצוללת הטשטשת „לוקינג־גלאס", שנעקרה בטעות לקיבוץ עבורת הקשורות בחיפוש נפט תת־ימיים, הוסבה בימים אלה לצוללת הנוסעים הראשונה בעולם.

הצוללת מצוידת בחלונות המאפשרים לנוסעים בה לצפות בדיים תת־ימיים, ותוך שעתה שמרה עד כה לנוחיות מרבית, חלו רעננים כלבב: חנויות מתנות, גם בצוללת נוסחו, המוצלים, עליהם נוסע אותו, המתרגל לשאת את מצלמתו ותרגיל הנוסעים.

■ יבשם עוגי

יופי בקיבוץ

כמקום מחניים נפתח מול־חמרעי סוכות, ענף יחיד בסוגו, מתנועה הקיבוצית: סלוקלנלה. „פינת היופי". הוא נוסד לטפח חבילת יופי בתשלום, לנפש המאיחוד, לא רק לכלות. הקוסמטיקאית המקומית, דורית מרמסקי, חברה לדורה סיון, גם היא מקיבוץ. סיון מתמחה בטיאנלו עיסוי בשיטה סינית.

המלים עובדות בבית־ילדים יש, שעבר שיפוץ. הן נעזרות בסדר מיקצוע נוספים, כולם משניים מריקוריסטיה, ספרית, שחת פרחים. וכן גם מאפרת חוטרת של שמלות כלה. אפשר לקנות שמלה, או לרכוש בהשאלה.

הקוסמטיקאית מבטיחות יום של פינקוק: עיסוי גוף על־הבוקר, כוס כין ענבים, טיפול קוסמטי, איפור, הסרקה, ארוחה קלה, מנוחה. מאי בשתיר יהיה גם נ'אקוזי מפיתה־יופי שתורחב. חברות מגיים מסומלות בתור נפרד.

אגב, קבוץ מחניים שייך למועדון של 33 ישובי העמק שניקלעו לשעה בלבלית. אולי פינת־היופי תקל מעט על מצוקתו.

■ שלומית טנא

המראה הטבעי של היד

כרגע בארצות־הברית, בקרוב, אולי גם אצלנו. אופנת הפשטהבסבקי ירדה אל מישרנינים, שביראות, מעתה, ועד לשעה הרשה של מכתיבי האופנה - מרגעות, עירומות וחשופות. שהרגיסתרן הבהיר, זה שצימחת נחר עמל ויגע, מורגש כלבן נטו, ומלעלה, לכל אורך הציפורן, מגיעים לך שקוף בצבע בז', וזה נתן לציפורנים להיראות בקעיקות, יעני, עם קצוות מורגשים. בחלם לא מדובר כאן במקרה של דשדרנו של הדשף הפרוע. כאן ערך להקיפוץ עבודה, ואפילו זמן, כמו שחשיד עשים כשרוצים לגרמות שכעי, ולהשגיה שהיפרנייים יהיו נקיות ושרישמיר.

הפרמה עדנה לשם „ערגה־שנקיעה", שם רשום של חברת אדיבי האמריקאית. „רבלון", שיש הסבר, תוצאה לשוק עם „אריס". תוצאת לכה לציפורניים, כמו שני מקרקים בצבעי הלבן והבז, שכאה עם רצועות־נייר מעוגלות הביעות. את אלה מרגיש מחות לקנה הציפורן, כדי לחתום את החלק העומד להיגע בלכה לבנה. כמקרה ולא רגיש שמלאכת הזרדה הסבעית תגיע שעה, מומלץ להיביק את אה־ל־ל. הציפורניים, ברזמנית, עם מעט מלבות, הלכה הלבנה מריבה. שלקים ושומרים את הקשה ובריך לשימוש חדש, ועתה מגיעים את הנשארת הציפורנים מלה־לה. דדי. ציפורנים ו/ מעתה שיש לעיניים.

■ ורדה טלמור

מרכז ההדרכה
לארוח ולתרבות המזון

תל־אביב: שד' בן גוריון 47, פינת דיזנגוף 166,
מיקוד 64589, טלפון: 03-243157/8

תנובה אסם

החלה ההרשמה לקורסים ולהרצאות לחודשים אוקטובר - נובמבר 1988

קורסים בני שלוש פגישות במחיר -.30 שקל

1. בישול סיני א'
החל מה־17.10.88, מידי יום ב', בשעה 16.30
2. אפיה ביתית
החל מה־23.10.88, מידי יום א', בשעה 16.30
3. בישול אקסקלוסיבי במחיר סביר - א'
החל מה־25.10.88, מידי יום ב', בשעה 16.30
4. בישול סיני א'
החל מה־7.11.88, מידי יום ב', בשעה 10.00
5. הכנת סלטים
החל מה־8.11.88, מידי יום ב', בשעה 10.00
6. בישול צמחוני (ללא תורת הטבעונות)
החל מה־13.11.88, מידי יום א', בשעה 16.30

קורסים בני שתי פגישות במחיר -.25 שקל

1. בישול במיקרוגל - שלב מתקדם
החל מה־17.10.88, מידי יום ב', בשעה 10.00
2. בישול צרפתי נוסח פרובנס - ע"י חשף שלומי סיבוליה
החל מה־18.10.88, מידי יום ג', בשעה 10.00
3. בישול במיקרוגל - שלב מתקדם
החל מה־7.11.88, מידי יום ב', בשעה 16.30

סדנאות חד פעמיות במחיר -.20 שקל

1. סדנא לקישוטי מזון
יום ד', 19.10.88, בשעה 09.00
יום ד', 26.10.88, בשעה 16.30
2. סדנא לעיצוב זגגי מרצפן (כולל מצרכים וחומרים)
יום א', 30.11.88, בשעה 09.00.

הרצאות חד פעמיות במחיר -.15 שקל

1. משטיחות צמחוניות א'
יום א', 16.10.88, בשעה 16.30
יום ד', 26.10.88, בשעה 10.00
2. מאכלי דגים - א'
יום ג', 18.10.88, בשעה 16.30
יום ד', 2.11.88, בשעה 10.00
3. יקות ופירות ממולאים
יום ד', 19.10.88, בשעה 10.00
יום ד', 9.11.88, בשעה 16.30
4. מאכלים עמון אפריקאים - ע"י פסקל מרץ־רובין
יום ד', 9.11.88, בשעה 10.00
5. סעודת שבת
יום ד', 26.10.88, בשעה 16.30
יום ב', 31.10.88, בשעה 10.00
6. תה מנחה
יום ד', 19.10.88, בשעה 16.30
יום א', 6.11.88, בשעה 10.00
יום ד', 16.11.88, בשעה 16.30
7. עוגות גבינה ללא אפיה
יום ד', 16.11.88, בשעה 10.00

הרצאות חד פעמיות במחיר -.10 שקל

1. ארוח גבינות
יום א', 16.10.88, בשעה 20.00
יום ד', 2.11.88, בשעה 16.30
יום א', 13.11.88, שעה 10.00
2. עוגות גליזה
יום א', 23.10.88, בשעה 10.00

כל הקורסים וההרצאות מלווים בחדגמות ובטעימות

תהשתתפות בקורסים ובהרצאות מתנתן בהרשמה (גם טלפונית) ובתשלום מראש במרכז ההדרכה תנובה-אסם, שד' בן גוריון 47 ת"א, טלפון 2431157/8.

אפשר לרכוש את הספרים מסדרת "מאכלי חלב ועדי" ו"בלב ועדי" במחיר -.5 שקל הספר.

כמו כן את הספר "הבשול הביתי" במחיר -.15 שקל

מרשים על תוכניות הלימודים:

ירושלים: רח' סוקולוב 15, בית מיששל, מיקוד 92144, טל. 02-661681
חיפה: רח' עמק הזיתים 3, חדר-הכרמל, מיקוד 33065, טל. 04-677501
רחובות: רח' בילו 61, מיקוד 76442, טל. 08-487211

קולינס לא אוהבת כבש על האש

לג'ואן קולינס יש צרות עם השכנים. לא, לא ברעוד. בלונדון, בחיים האמיתיים. לקולינס יש שם בית, שערכו כ־2.5 מיליון דולר. והשכנים – חובבי בישול. הגברת האגינה אינה יכולה לשאת את ריחות הבישול העולים מבית השכנים. השכנים הם ערבים, ובלי כל שמץ גזענות, אומרת קולינס, איני מסוגלת לעמוד בריחות הכבש הנצלה על הפחמים, בחצר ממולו!

ומה יש לשכנים לומר להגנתם? ובכן, טוען השייך מהרלת ממול, הרעש של מסיבותיה של הגברת קולינס, המוסיקה הרועשת שלה, חמורים מן הריחות. עד כאן.

ומי ששאל את עצמו מדוע ג'ואן קולינס לא מטיילת בחנים אצלנו, ידרש עכשיו את התשובה: בגלל המגגל.

■ דרורה שביט

ג'ואן קולינס: עוברת דירה

מרכז ההדרכה
לארוח ולתרבות המזון

תנובה אסם

ירושלים

החלה ההרשמה לקורסים ולהרצאות לחודשים אוקטובר נובמבר 1988

קורסים בני שלוש פגישות במחיר -.30 שקל

1. בר סלטים וחטבים
חחל מה־14.11.88, מידי יום ב', בשעה 16.30
2. בישול צמחוני - מתכון חדש
חחל מה־16.11.88, מידי יום ד', בשעה 16.30

קורס בן שתי פגישות במחיר -.25 שקל

בישול במיקרוגל
החל מה־19.10.88, מידי יום ד', בשעה 16.30

סדנאות חד פעמיות במחיר -.20 שקל

1. סדנא לעיצוב זגגי מרצפן - חלק א' - (כולל מצרכים וחומרים)
יום א', 6.11.88, בשעה 16.30
2. סדנא לקישוטי מזון - מתכון חדש
יום ב', 8.11.88, בשעה 16.30
3. סדנא לעיצוב זגגי מרצפן - חלק ב' - (כולל מצרכים וחומרים)
יום א', 13.11.88, בשעה 16.30

הרצאות חד פעמיות במחיר -.15 שקל

1. מנות ראשונות חמות
יום א', 16.10.88, בשעה 16.30
2. תבשילי דגים - חלק א'
יום ב', 17.10.88, בשעה 16.30
3. תבשילי קישואים
יום ב', 18.10.88, בשעה 10.30
4. משטיחות צמחוניות - מתכון חדש
יום ב', 18.10.88, בשעה 16.30
יום ב', 31.10.88, בשעה 10.30
5. מנות ראשונות קרות
יום א', 23.10.88, בשעה 16.30
6. משטיחות בטיות
יום ב', 24.10.88, בשעה 16.30
7. תבשילי דגים - חלק ב'
יום ב', 25.10.88, בשעה 16.30
8. תוספות למנות עוקיות
יום א', 30.10.88, בשעה 16.30
9. בחוריים - ארוחת בוקר צחרים נוסח אמריקה - מתכון חדש
יום ב', 31.10.88, בשעה 16.30
יום ד', 16.11.88, בשעה 10.30
10. פרקים מתבילים לחרוף - חלק א'
יום ד', 2.11.88, בשעה 16.30
11. מנות אחרונות
יום ב', 7.11.88, בשעה 16.30
12. פרקים מתבילים לחרוף - מתכון חדש
יום ד', 9.11.88, בשעה 10.30
יום ד', 9.11.88, בשעה 16.30
13. תבשילי תפילים
יום ב', 15.11.88, בשעה 16.30

הרצאות חד פעמיות

ארוח גבינות
יום ד', 2.11.88, בשעה 20.00
חקנאת מזון
יום ד', 9.11.88, בשעה 20.00

חיפה

החלה ההרשמה לקורסים ולהרצאות לחודש אוקטובר 1988

קורסים בני שתי פגישות במחיר -.20 שקל

1. בישול במיקרוגל - בסיסי
החל מה־10.10.88, מידי יום ב', בשעה 16.30
2. בישול במיקרוגל - בסיסי
החל מה־24.10.88, מידי יום ב', בשעה 10.00
3. בישול סיני
החל מה־24.10.88, מידי יום ב', בשעה 17.00

הרצאות חד פעמיות במחיר -.10 שקל

1. מנות ראשונות
יום א', 9.10.88, בשעה 10.00
2. תבשילי דגים
יום א', 9.10.88, בשעה 17.00
3. בישול צרפתי
יום ב', 11.10.88, בשעה 17.00
4. אפיה אירופאית יקרתית
יום ד', 12.10.88, בשעה 10.00
יום ב', 18.10.88, בשעה 17.00
5. בר סלטים
יום ד', 12.10.88, בשעה 17.00
6. בישול צמחוני
יום א', 16.10.88, בשעה 17.00
7. בחוריים - ארוחת בוקר צחרים - נוסח אמריקה
יום ב', 18.10.88, בשעה 10.00
8. משטיחות צמחוניות
יום ד', 19.10.88, בשעה 10.00
9. מאכלי דגים
יום ד', 19.10.88, בשעה 17.00
10. מטעמי תחומי אדמה - חלבי
יום א', 23.10.88, בשעה 17.00
11. בישול דל כולסטרול (בלוי שקו- מיות והרצאת דיאטנית)
יום ד', 26.10.88, בשעה 16.00
12. טטעמי תמחי־אדמה - בשרי
יום א', 30.10.88, בשעה 17.00

הרצאות חד פעמיות במחיר -.10 שקל

ארוח גבינות ויין
יום ב', 11.10.88, בשעה 10.00
יום ב', 25.10.88, בשעה 17.00

כל הקורסים וההרצאות מלווים בחדגמות ובטעימות

תהשתתפות בקורסים ובהרצאות מתנתן בהרשמה (גם טלפונית) ובתשלום מראש במרכז ההדרכה:

ירושלים: רח' סוקולוב 15, בית מיששל, מיקוד 92144, טל. 02-661681.
חיפה: רח' עמק הזיתים 3, חדר-הכרמל, מיקוד 33068, טל. 04-677501.

אפשר לרכוש את הספרים מסדרת "מאכלי חלב ועדי" ו"בלב ועדי" במחיר -.5 שקל הספר. כמו כן את הספר "הבשול הביתי" במחיר -.15 שקל
מרשים על תוכניות הלימודים בתנובה: שד' בן גוריון 47, פינת דיזנגוף 166, טל. 2431157/8
ובמרכז ההדרכה ברחובות: רח' בילו 61, מיקוד 76442, טל. 08-487211